

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2002, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2002, lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta ja käyttöön otetun väliaikaisen polkumyynnitullin kantamisesta lopullisesti Bulgariasta, Kroatiaista, Libyasta, Liettuasta, Romaniasta, Ukrainasta, Valko-Venäjältä ja Virosta peräisin olevan virtsa-aineen (urean) tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 92/2002 muuttamisesta** 1
- Komission asetus (EY) N:o 1108/2002, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 3
- Komission asetus (EY) N:o 1109/2002, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002, pähkinöiden vientitukien vahvistamisesta 5
- Komission asetus (EY) N:o 1110/2002, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002, hedelmä- ja vihannesalan vientitukien vahvistamisesta 8
- Komission asetus (EY) N:o 1111/2002, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002, hedelmä- ja vihannesjalostealan muiden kuin lisättyä sokeria koskevien vientitukien vahvistamisesta 11
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1112/2002, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2002, neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman neljännen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ⁽¹⁾** 14
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1113/2002, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002, tarkastustodistusta koskevien säännösten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 11 artiklan mukaisessa tuonnissa kolmansista maista annetun asetuksen (EY) N:o 1788/2001 muuttamisesta** 31
- Komission asetus (EY) N:o 1114/2002, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002, kesäkuussa 2002 jätettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä koskien tuontitariffikiintiöiden avaamista ja hallintaa sianliha-alalla tiettyjen tuotteiden osalta 1 päivän heinäkuuta ja 30 päivän syyskuuta 2002 välisellä kaudella 32

Komission asetus (EY) N:o 1115/2002, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002, kesäkuussa 2002 jätettyjen tiettyjä sianliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä tiettyjen sianlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyn järjestelmän mukaisesti	34
Komission asetus (EY) N:o 1116/2002, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002, yhteisön Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian, Bulgarian sekä Romanian kanssa tekemissä sopimuksissa määrätyn järjestelmän mukaisesti kesäkuussa 2002 jätettyjen tiettyjä sianlihavalmisteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä	36
Komission asetus (EY) N:o 1117/2002, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002, yhteisön Latvian, Liettuan ja Viron kanssa tekemissä vapaakauppaa koskevissa sopimuksissa määrätyn järjestelmän mukaisesti vuoden 2002 neljännen vuosineljänneksen aikana käytettävissä olevan sianlihatuotteiden määrän määrittämisestä	38
Komission asetus (EY) N:o 1118/2002, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002, yhteisön Slovenian kanssa tekemässä sopimuksessa määrätyn järjestelmän mukaisesti kesäkuussa 2002 jätettyjen tiettyjä sianlihavalmisteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä	40
Komission asetus (EY) N:o 1119/2002, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002, tiettyjen säilykkeiden valmistukseen käytettävien oliiviöljyjen tuotantotuen vahvistamisesta	42
* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä	43

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2002/498/EY:

- * **Komission päätös, tehty 5 päivänä kesäkuuta 2002, muun muassa Liettuaista peräisin olevan virtsa-aineen (urean) tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä tarjotun sitoumuksen hyväksymisestä**

51

2002/499/EY:

- * **Komission päätös, tehty 26 päivänä kesäkuuta 2002, neuvoston direktiivin 2000/29/EY tietyistä säännöksistä säädettävien poikkeuksien sallimisesta Korean tasavalta peräisin olevien *Chamaecyparis Spach*-, *Juniperus L.*- ja *Pinus L.*-sukujen luonnollisesti tai keinotekoisesti kääpiöityjen kasvien osalta (tiedoksiannettu numerolla K(2002) 2251)**

53

Oikaisuja

- * **Oikaistaan neuvoston direktiivi 2001/89/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, yhteisön toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi (EYVL L 316, 1.12.2001)**

58

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1107/2002,

annettu 25 päivänä kesäkuuta 2002,

lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta ja käyttöön otetun väliaikaisen polkumyöntitullin kantamisesta lopullisesti Bulgariasta, Kroatiaasta, Libyasta, Liettuasta, Romaniasta, Ukrainasta, Valko-Venäjältä ja Virossa peräisin olevan virtsa-aineen (urean) tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 92/2002 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/1996⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 ja 9 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A MENETTELY

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 92/2002⁽²⁾ käyttöön lopulliset polkumyöntitullit Bulgariasta, Kroatiaasta, Libyasta, Liettuasta, Romaniasta, Ukrainasta, Valko-Venäjältä ja Virossa peräisin olevan virtsa-aineen (urean) tuonnissa ja vapautti samalla yhden bulgarialaisen vientiä harjoittavan tuottajan kyseisistä tulleista, koska komissio oli hyväksynyt asianomaisen yrityksen tarjoaman sitoumuksen.
- (2) Joint Stock Company Achema -yritys tarjosi hyväksyttävissä olevaa sitoumusta muun muassa Liettuasta peräisin olevan virtsa-aineen (urean) tuontia koskevan polku-

myynnin vastaisen menettelyn yhteydessä ennen lopullisten päätelmien julkaisemista mutta vaiheessa, jolloin sitoumuksen hyväksyntää oli hallinnollisista syistä mahdotonta sisällyttää lopullista tullia koskevaan asetukseen.

- (3) Komissio on päätöksellä N:o 2002/498/EY⁽³⁾ hyväksynyt Joint Stock Company Acheman tarjoaman sitoumuksen. Sitoumuksen hyväksymisen syyt esitetään kyseisessä päätöksessä. Neuvosto katsoo, että sitoumustarjoukseen tehdyt tarkistukset poistavat polkumyynnin vahingolliset vaikutukset ja vähentävät merkittävästi sitä vaaraa, että toimenpidettä kierrettiäisiin ristiinkompensoinnilla muiden tuotteiden kanssa.
- (4) Koska tarjottu sitoumus on hyväksytty, asetus (EY) N:o 92/2002 on muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 92/2002 seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 2 kohdassa Liettuaa koskeva rivi seuraavasti:

Alkuperämaa	Valmistaja	Lopullinen polkumyöntitulli (euroa tonnilta)	Taric-lisäkoodi
"Liettua	Kaikki yritykset	10,05	A999"

- 2) Korvataan 2 artiklan 1 kohdassa oleva taulukko seuraavasti:

"Maa	Yritys	Taric-lisäkoodi
Bulgaria	Chimco AD, Shose az Mezdra, 3037 Vratza	A272
Liettua	Joint Stock Company Achema, Taurostos 26, 5005 Jonava	A375"

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2238/2000 (EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EYVL L 17, 19.1.2002, s. 1.

⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 51.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2002.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. MATAS I PALOU

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1108/2002,
annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayin kieroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä kesäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2002.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 26 päivänä kesäkuuta 2002 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	62,4
	070	98,8
	999	80,6
0707 00 05	052	87,6
	999	87,6
0709 90 70	052	75,0
	999	75,0
0805 50 10	388	66,8
	528	56,0
	999	61,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	82,3
	400	104,1
	404	93,9
	508	79,6
	512	85,5
	524	58,8
	528	71,0
	720	157,0
	804	102,1
	999	92,7
	0809 10 00	052
999		236,3
0809 20 95	052	429,4
	064	270,8
	066	210,0
	068	230,5
	400	367,0
	999	301,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1109/2002,
annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002,
pähkinöiden vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 911/2001⁽²⁾, ja erityisesti sen 35 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1961/2001⁽³⁾, annetaan hedelmä- ja vihannesalan vientitukien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
 - (2) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti taloudellisesti merkittävän viennin mahdollistamiseksi mainitussa artiklassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisen kaupan hintojen ja näiden tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella.
 - (3) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta yhteisön markkinoiden hedelmien ja vihannesten hintojen ja saatavuuden ja toisaalta kansainvälisen kaupan hintojen tilanne tai kehitysnäkymät. Olisi myös otettava huomioon mainitun kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kustannukset sekä suunnitellun viennin taloudellinen näkökulma.
 - (4) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuet on vahvistettava ottaen huomioon perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajat.
 - (5) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 5 kohdan mukaisesti yhteisön markkinoiden hinnat vahvistetaan ottaen huomioon viennille edullisimmat hinnat. Kansainvälisen kaupan hinnat on vahvistettava ottaen huomioon mainitun kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen hintanoteeraukset ja hinnat.
 - (6) Kansainvälisen kaupan tilanne tai tiettyjen markkinoiden erityiset vaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden vientituen eriyttämistä niiden määräraikan mukaan.
 - (7) Kuorittuja manteleita, hasselpähkinöitä ja kuorellisia saksanpähkinöitä voidaan tällä hetkellä viedä taloudellisesti merkittäviä määriä.
 - (8) Muihin hedelmiin ja vihanneksiin verrattuina pähkinät ovat tuotteita, joita voidaan varastoida varsin hyvin.
- Tämän vuoksi vientitukien vahvistaminen pidemmin väliajoin on järjestelmän järkevän hallinnon kannalta asianmukaista.
- (9) Edellä mainittujen yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta markkinoiden nykytilanteeseen tai niiden kehitysnäkyymiin ja erityisesti hedelmien ja vihannesten hintanoteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja kansainvälisessä kaupassa seuraa, että tuet olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti.
 - (10) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti olisi sallittava käytettävissä olevien varojen mahdollisimman tehokas käyttö välttämättä kyseisten toimijoiden välinen syrjintä. Tämän vuoksi olisi huolehdittava siitä, että tukijärjestelmästä aiemmin seuranneet kauppavirrat eivät häiriintyisi. Näistä syistä sekä hedelmien ja vihannesten viennin kausiluonteisuuden vuoksi olisi vahvistettava kiintiöt tuotteittain.
 - (11) Komission asetuksella (ETY) N:o 3846/87⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1007/2002⁽⁵⁾, vahvistetaan maataloustuotteiden nimikeistö vientitukien osalta.
 - (12) Komission asetuksessa (EY) N:o 1291/2000⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2299/2001⁽⁷⁾, vahvistetaan maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevat yhteiset yksityiskohtaiset säännöt.
 - (13) Markkinatilanteen vuoksi ja käytettävissä olevien varojen mahdollisimman tehokkaan käytön mahdollistamiseksi olisi yhteisön viennin rakenne huomioon ottaen valittava tarkoituksenmukaisin vientitukijärjestelmä tietyille tuotteille ja tiettyihin määräraikkoihin, ja tämän vuoksi vientitukia ei pitäisi vahvistaa samanaikaisesti hedelmä- ja vihannesalan vientitukien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1961/2001 1 artiklassa tarkoitettujen A1-, A2- ja A3-menettelyjen mukaisesti kyseisen vientikauden osalta.
 - (14) Eri tuotteiden osalta säädetty määrät on syytä jakaa eri vientitukijärjestelmien mukaisesti ottaen erityisesti huomioon tuotteiden pilaantuvuus.
 - (15) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat tuoreiden hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 129, 11.5.2001, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 153, 13.6.2002, s. 8.

⁽⁶⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL L 308, 27.11.2001, s. 19.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Pähkinöiden vientituet vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2. Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 16 artiklassa tarkoitettuja elintarvikeavun yhteydessä annettuja todistuksia ei lueta liitteessä tarkoitettuihin oikeutettuihin määriin.

3. A1-todistusten voimassaoloaika on kolme kuukautta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1961/2001 5 artiklan 6 kohdan säännösten soveltamista.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä kesäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

pähkinöiden vientitukien vahvistamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2002 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Menettely Todistusten hakuajanjakso	
		A1 27.6.2002.—7.1.2003	
		Määrä (EUR/nettonni)	Arvioidut määrät (t)
0802 12 90 9000	F00	45	1 426
0802 21 00 9000	F00	53	569
0802 22 00 9000	F00	103	3 929
0802 31 00 9000	F00	66	588

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

F00: Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Viroa.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1110/2002,
annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002,
hedelmä- ja vihannesalan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 545/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 35 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1961/2001 ⁽³⁾ annetaan hedelmä- ja vihannesalan vientitukien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti taloudellisesti merkittävän viennin mahdollistamiseksi mainitussa artiklassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisen kaupan hintojen ja näiden tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta yhteisön markkinoiden hedelmien ja vihannesten hintojen ja saatavuuden ja toisaalta kansainvälisen kaupan hintojen tilanne tai kehitysnäkymät. Olisi myös otettava huomioon mainitun kohdan b alakohdassa tarkoitettut kustannukset sekä suunnitellun viennin taloudellinen näkökulma.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuet on vahvistettava ottaen huomioon perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajat.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 5 kohdan mukaisesti yhteisön markkinoiden hinnat vahvistetaan ottaen huomioon viennille edullisimmat hinnat. Kansainvälisen kaupan hinnat on vahvistettava ottaen huomioon mainitun kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettut hintanoteeraukset ja hinnat.
- (6) Kansainvälisen kaupan tilanne tai tiettyjen markkinoiden erityiset vaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden vientituen eriyttämistä niiden määräraikan mukaan.
- (7) Yhteisiä markkinointivaatimuksia koskeviin luokkiin ekstra, I ja II kuuluvia tomaatteja, sitruunoita, appelsiineja, syötäviksi tarkoitettuja viinirypäleitä, omenoita ja persikoita voidaan tällä hetkellä viedä taloudellisesti merkittäviä määriä.
- (8) Edellä mainittujen yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta markkinoiden nykytilanteeseen tai niiden kehitysnäkyymiin ja erityisesti hedelmien ja vihannesten hintanoteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja kansainvälisessä kaupassa seuraa, että tuet olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti olisi sallittava käytettävissä olevien varojen mahdollisimman tehokas käyttö välttämällä kyseisten toimijoiden välinen syrjintä. Tämän vuoksi olisi huolehdittava siitä, että tukijärjestelmästä aiemmin seuranneet kauppavirrat eivät häiriintyisi. Näistä syistä sekä hedelmien ja vihannesten viennin kausiluonteisuuden vuoksi olisi vahvistettava kiintiöt tuotteittain.
- (10) Komission asetuksella (ETY) N:o 3846/87 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1007/2002 ⁽⁵⁾, vahvistetaan maataloustuotteiden nimikeistö vientitukien osalta.
- (11) Komission asetuksessa (EY) N:o 1291/2000 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2299/2001 ⁽⁷⁾, vahvistetaan maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevat yhteiset yksityiskohtaiset säännöt.
- (12) Markkinatilanteen vuoksi ja käytettävissä olevien varojen mahdollisimman tehokkaan käytön mahdollistamiseksi olisi yhteisön viennin rakenne huomioon ottaen valittava tarkoituksenmukaisin vientitukijärjestelmä tietyille tuotteille ja tiettyihin määräraikkoihin, ja tämän vuoksi vientitukia ei pitäisi vahvistaa samanaikaisesti hedelmä- ja vihannesalan vientitukien soveltamista koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1961/2001 1 artiklassa tarkoitettujen A1-, A2- ja A3-menettelyjen mukaisesti kyseisen vientikauden osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 84, 28.3.2002, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 153, 13.6.2002, s. 8.

⁽⁶⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL L 308, 27.11.2001, s. 19.

- (13) Eri tuotteiden osalta säädetyt määrät on syytä jakaa eri vientitukijärjestelmien mukaisesti ottaen erityisesti huomioon tuotteiden pilaantuvuus.
- (14) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tuoreiden hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

2. Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 16 artiklassa tarkoitettuja elintarvikeavun yhteydessä annettuja todistuksia ei lueta liitteessä tarkoitettuihin oikeutettuihin määriin.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

2 artikla

1 artikla

1. Hedelmä- ja vihannesalan vientituet vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä kesäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

hedelmä- ja vihannesalan vientitukien vahvistamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2002 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Menettely			
		A1 Todistusten hakuajanjakso 27.6.—9.9.2002		B Todistusten hakuajanjakso 1.7.—16.9.2002	
		Määrä (EUR/nettotonni)	Arvioidut määrät (t)	Tuen ohjeellinen määrä (EUR/nettotonni)	Arvioidut määrät (t)
0702 00 00 9100	F08	14		14	3 478
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	F00	26		26	1 229
0805 50 10 9100	F00	15		15	0
0806 10 10 9100	F00	23		23	13 255
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F04, F09	15		15	5 159
0809 30 10 9100 0809 30 90 9100	F03	27		27	19 415

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001 s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

F00 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Viroa.

F03 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Sveitsiä ja Viroa.

F04 Kiinan kansantasavallan erityisalue Hongkong, Singapore, Malesia, Sri Lanka, Indonesia, Thaimaa, Taiwan, Papua-Uusi-Guinea, Laos, Kambodža, Vietnam, Japani, Uruguay, Paraguay, Argentiina, Meksiko ja Costa Rica.

F08 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Slovakiaa, Latviaa, Liettuaa, Bulgariaa ja Viroa.

F09 Norja, Islanti, Grönlanti, Färsaaret, Puola, Unkari, Romania, Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, Slovenia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Jugoslavian liittotasavalta (Serbia, Montenegro), Malta, Armenia, Azerbaidžan, Valko-Venäjä, Georgia, Kazakstan, Kirgisia, Moldova, Venäjä, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Ukraina, komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 36 artiklassa tarkoitettut määräpaikat, Afrikan valtiot ja alueet lukuun ottamatta Etelä-Afrikkaa, Arabian niemimaan valtiot (Saudi-Arabia, Bahrain, Qatar, Oman, Arabiemiirikunnat (Abu Dhabi, Dubai, Sharja, Ajman, Umm al Qaiwain, Ras al Khaima ja Fujaira), Kuwait ja Jemen), Syyria, Iran, Jordania, Bolivia, Brasilia, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador ja Kolumbia.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1111/2002,**annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002,****hedelmä- ja vihannesjalostealan muiden kuin lisättyä sokeria koskevien vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2699/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 16 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1429/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1962/2001 ⁽⁴⁾, on vahvistettu yksityiskohtaiset säännöt hedelmä- ja vihannesjalostealan vientitukien soveltamisesta.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2201/96 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja siinä määrin kuin on tarpeen mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden taloudellisesti merkittävien määrien viennin mahdollistamiseksi näiden tuotteiden kansainvälisen kaupan hinnoilla ero näiden hintojen ja yhteisön hintojen välillä voidaan kattaa vientituella. Asetuksen (EY) N:o 2201/96 18 artiklan 4 kohdassa säädetään, että jos 1 artiklan 1 kohdassa mainittuihin tuotteisiin sisältyvää sokeria koskeva vientituki ei ole riittävä tuotteiden viennin mahdollistamiseksi, 17 artiklan mukaisesti vahvistettua vientitukea sovelletaan näihin tuotteisiin.
- (3) Vientituet on vahvistettava asetuksen (EY) N:o 2201/96 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti ottaen huomioon toisaalta hedelmä- ja vihannesjalosteiden hintojen ja tarjonnan osalta yhteisön markkinoilla, sekä toisaalta kansainvälisessä kaupassa käytettyjen hintojen osalta, vallitsevan tilanteen ja kehitysnäkymät. On myös otettava huomioon mainitun kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kustannukset sekä suunnitellun viennin taloudellinen vaikutus.
- (4) Vientituet on asetuksen (EY) N:o 2201/96 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettava ottaen huomioon perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista aiheutuvat rajat.
- (5) Hinnat yhteisön markkinoilla vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 2201/96 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti ottaen huomioon viennin kannalta edullisimmiksi osoittautuvat hinnat. Hinnat kansainvälisessä kaupassa on vahvistettava ottaen huomioon mainitun kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen hintanoteeraukset ja hinnat.
- (6) Tilanne kansainvälisessä kaupassa tai tiettyjen markkinoiden erityispiirteet voivat tehdä tarpeelliseksi vientituen eriyttämisen määrätyn tuotteen osalta tämän tuotteen määräraikan mukaan.
- (7) Väliaikaisesti säilöttyjen kirsikoiden, kuorittujen tomaattien, sokerilla säilöttyjen kirsikoiden, hasselpähkinävalmisteiden ja tiettyjen appelsiinimehujen vienti voi tällä hetkellä olla taloudellisesti merkittävää.
- (8) Edellä tarkoitettujen yksityiskohtaisten sääntöjen soveltaminen tämänhetkiseen markkinatilanteeseen tai sen kehitysnäkyymiin ja erityisesti hedelmä- ja vihannesjalosteiden hintanoteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja kansainvälisessä kaupassa johtaa vientitukien vahvistamiseen tämän asetuksen liitteen mukaisesti.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 2201/96 16 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti on tarpeen sallia käytettävissä olevien voimavarojen tehokkain mahdollinen käyttö välttämällä samalla asianomaisten toimijoiden välistä syrjintää. Tässä tarkoituksessa olisi valvottava, että aiemmin käyty vientitukijärjestelmän mukainen kauppa ei häiriinny.
- (10) Komission asetuksella (ETY) N:o 3846/87 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1007/2002 ⁽⁶⁾, vahvistetaan maataloustuotteiden nimikeistö vientitukien osalta.
- (11) Komission asetuksessa (EY) N:o 1291/2000 ⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) 2299/2001 ⁽⁸⁾, vahvistetaan maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevat yhteiset yksityiskohtaiset säännöt.

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29.⁽²⁾ EYVL L 311, 12.12.2000, s. 9.⁽³⁾ EYVL L 141, 24.6.1995, s. 28.⁽⁴⁾ EYVL L 268, 9.10.2001, s. 19.⁽⁵⁾ EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1.⁽⁶⁾ EYVL L 153, 13.6.2002, s. 8.⁽⁷⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.⁽⁸⁾ EYVL L 308, 27.11.2001, s. 19.

(12) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmä- ja vihannesjalosteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

2. Asetuksen (EY) N:o 2191/2000 16 artiklassa tarkoitetut elintarvikeapuun liittyvät todistukset eivät kuulu 1 kohdassa tarkoitettuihin tukeen oikeutettuihin määriin.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Vientitukien määrät hedelmä- ja vihannesjalosteiden alalla vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä kesäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

hedelmä- ja vihannesjalostealan muiden kuin lisättyä sokeria koskevien vientitukien vahvistamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2002 annettuun komission asetukseen

Tuotteen koodi	Määräpaikan koodi	Todistusten myöntämiskausi: heinäkuusta — lokakuuhun 2002	
		Hakemusten jättämiskausi: 27 päivästä kesäkuuta 24 päivään lokakuuta 2002	
		Tuki (EUR/t netto)	Määrätyt määrät (t)
0812 10 00 9100	F06	50	2 853
2002 10 10 9100	F10	45	42 477
2006 00 31 9000 2006 00 99 9100	F06	153	287
2008 19 19 9100 2008 19 99 9100	F00	59	344
2009 11 99 9110 2009 12 00 9111 2009 19 98 9112	F00	5	300
2009 11 99 9150 2009 19 98 9150	F00	29	301

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

F00: Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Viroa.

F06: Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Pohjois-Amerikan maita ja Viroa,

F10: Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Amerikan yhdysvaltoja, Slovakiaa, Latviaa, Bulgariaa, Liettuaa ja Viroa.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1112/2002,
annettu 20 päivänä kesäkuuta 2002,
neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman neljännen vaiheen
täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2002/48/EY ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission on toteutettava työohjelma niiden tehoaineiden asteittaiseksi tutkimiseksi, joita oli markkinoilla kaksi vuotta direktiivin 91/414/ETY tiedoksiantopäivän jälkeen. Tämän ohjelman ensimmäinen vaihe vahvistettiin kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 1992 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3600/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2266/2000 ⁽⁴⁾. Ensimmäinen vaihe on vielä kesken. Neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman toisen ja kolmannen vaiheen täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä helmikuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 451/2000 ⁽⁵⁾ säädetään toisesta ja kolmannelta työvaiheesta, jotka ovat niin ikään vielä kesken.
- (2) Kaikkien sellaisten nykyisten tehoaineiden osalta, jotka eivät kuulu ohjelman ensimmäiseen, toiseen ja kolmanteen vaiheeseen, olisi säädettävä neljännessä työvaiheesta. Tiettyjen tehoaineluokkien osalta on toivottavaa ilmoittaa, mitkä erityiset tehoaineet olisi sisällytettävä ohjelman neljänteen vaiheeseen tai millä käyttöedellytyksillä.
- (3) Olisi säädettävä ilmoitusmenettelystä, jota soveltaan asianomaiset tuottajat voivat ilmoittaa komissiolle kiinnostuksestaan sisällyttää jokin tehoaine direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I sekä sitoumuksestaan antaa kaikki tarvittavat tiedot kyseisen tehoaineen arvioimiseksi oikein ja sitä koskevan päätöksen tekemiseksi kyseisen direktiivin 5 artiklassa säädettyjen sisällyttämisperusteiden mukaisesti. Tällaisten tietojen avulla voitaisiin määrittellä työohjelman uudet ensisijaisuudet ja päättää, olisiko näi-

den aineiden pysyttävä markkinoilla 25 päivän heinäkuuta 2003 jälkeen, kunnes saadaan tulokset arvioinnista, jossa määritellään, voidaanko niiden käytön odottaa noudattavan direktiivin 91/414/ETY 5 artiklan vaatimuksia.

- (4) Ilmoitusten tekijöiden velvoitteet on määritettävä annetun tiedon esittämisen, ajanjaksojen ja vastaanottajina olevien viranomaisten osalta. Eritasoiset ilmoitukset ovat aiheellisia eri tehoaineluokkia varten. Tiettyjen tehoaineluokkien osalta otetaan käyttöön tietovaatimuksia ja arviointiperusteita. Tästä syystä olisi vaadittava, että asianomaiset tuottajat toimittavat yksityiskohtaiset tiedot asiakirjojen tämänhetkisestä täydellisyydestä sekä lopputuloksista ja sitoutuvat toimittamaan tiettyyn päivämäärään mennessä täydellisen tietopaketin. Muiden tehoaineiden osalta asianomaisten tuottajien olisi toimitettava perustiedot, joiden avulla tehoaine ja sen käyttö-tarkoitukset voidaan tunnistaa riittävällä tavalla, ja lisäksi niiden olisi sitouduttava toimittamaan tietopaketti tiettyyn päivämäärään mennessä.
- (5) Ilmoituksen ei pitäisi olla ennakoedellytys mahdollisuudelle saattaa kasvinsuojeluaineita markkinoille sen jälkeen, kun tehoaine on sisällytetty direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I, jollei kyseisen direktiivin 13 artiklan säännöksistä muuta johdu.
- (6) Tässä asetuksessa vahvistettujen menettelyjen ei pitäisi estää menettelyjä ja toimia, jotka toteutetaan muun yhteisön lainsäädännön osana, erityisesti tiettyjä tehoaineita sisältävien torjunta-aineiden markkinoille saattamisen ja käytön kieltämisestä 21 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/117/ETY ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 91/188/ETY ⁽⁷⁾, nojalla, jos komissio saa tiedon siitä, että kyseiset vaatimukset voivat täytyä.
- (7) Jollei direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle esitetyn, ohjelman edistymistä käsittelevän kertomuksen loppupäätelmistä muuta johdu, komissio antaa muut yksityiskohtaiset säännökset niitä tehoaineita, joiden osalta tässä asetuksessa annetut ilmoittamista koskevat säännökset täyttyvät, koskevan arvioinnin ja päätöksenteon saattamiseksi loppuun mahdollisimman pian.

⁽¹⁾ EYVL L 230, 9.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 148, 6.6.2002, s. 19.

⁽³⁾ EYVL L 366, 15.12.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ EYVL L 259, 13.10.2000, s. 27.

⁽⁵⁾ EYVL L 55, 29.2.2000, s. 25.

⁽⁶⁾ EYVL L 33, 8.2.1979, s. 36.

⁽⁷⁾ EYVL L 92, 13.4.1991, s. 42.

- (8) Direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa säädetään komission päätöksestä, jolla jätetään sisällyttämättä liitteeseen I ne tehoaineet, joiden osalta kyseisen direktiivin 5 artiklan vaatimukset eivät täyty tai joita koskevia vaadittuja tietoja ei ole toimitettu määräajassa. Päätöksellä myös veloitetaan jäsenvaltiot perumaan tällaisia tehoaineita sisältävien kasvinsuojelua-ineiden luvat. Erityistapauksissa ja jäsenvaltioiden toimitamien yksityiskohtaisten syiden nojalla saattaa kuitenkin olla aiheellista viivyttää lupien perumista tiettyjen välttämättömien käyttötarkoitusten osalta, jotta voitaisiin kehittää vaihtoehtoisia tuotteita korvaamaan markkinoilta poistettut tuotteet, jos kasvien tai kasvituotteiden tehokkaaksi suojelemiseksi ei löydy vaihtoehtoja. Tarve näiden säännösten tarkastelemiseksi uudelleen on osoitettava tapauskohtaisesti.
- (9) Jos ilmoittamista koskevat tämän asetuksen vaatimukset eivät täyty jonkin tehoaineen osalta, asianomaisilla osapuolilla ei ole estettä hakea tällaisen tehoaineen sisällyttämistä direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I jossakin myöhemmässä vaiheessa kyseisen direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 2 kohdassa säädettyjä menettelyjä noudattaen.
- (10) On aiheellista säätää, että valmistajat vastaavat sellaisten arviointien kustannuksista, joita tarvitaan osoittamaan heidän tuotteidensa turvallisuus. Komission nimeämälle viranomaiselle on tästä syystä suoritettava maksu tehoaineita koskevien ilmoitusten tutkimiseksi.
- (11) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketekijua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

- Tässä asetuksessa vahvistetaan kasvinsuojelua-ineiden markkinoille saattamisesta annetun direktiivin 91/414/ETY, jäljempänä 'direktiivi', 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun työohjelman neljännen vaiheen täytäntöönpanon alkuvaihetta koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- Neljännen vaiheen täytäntöönpanon alkuvaihe koskee tämän asetuksen liitteissä I ja II tarkoitetuista tehoaineista tehtävää ilmoitusta niiden mahdolliseksi liittämiseksi myöhemmin laadittavaan tehoaineiden ensisijaisuusluetteloon mahdollista direktiivin liitteeseen I sisällyttämistä varten. Direktiivin 6 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja 6 artiklan 4 kohdan toista alakohtaa ei sovelleta liitteissä I ja II lueteltuihin tai viitattuihin aineisiin niin

kauan kuin tässä asetuksessa säädettyjä menettelyjä ei näiden aineiden osalta ole saatettu päätökseen.

3. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta:

- jäsenvaltioiden tekemiä erityisesti direktiivin 4 artiklan 4 kohdassa säädettyyn luvan uusimiseen liittyviä tarkistuksia;
- komission direktiivin 5 artiklan 5 kohdan nojalla tekemiä tarkistuksia;
- direktiivin 79/117/ETY mukaisesti tehtäviä arviointeja.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 'tuottajalla'
 - yhteisössä tuotettujen tehoaineiden osalta valmistajaa tai yhteisöön sijoittunutta ja valmistajan tämän asetuksen noudattamiseksi nimeämää henkilöä, jolla on yksinoikeus edustaa valmistajaa,
 - yhteisön ulkopuolella tuotettujen tehoaineiden osalta yhteisöön sijoittunutta ja valmistajan tämän asetuksen noudattamiseksi nimeämää henkilöä, jolla on yksinoikeus edustaa valmistajaa yhteisössä,
 - sellaisten tehoaineiden osalta, joista on jätetty yhteinen ilmoitus tai yhteinen asiakirja-aineisto, yhteisöön sijoittunutta ja tämän alakohdan ensimmäisessä tai toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen tuottajien tämän asetuksen noudattamiseksi nimeämää tuottajajyhdistystä;
- 'valmistajalla' henkilöä, joka valmistaa tehoainetta itse tai joka tekee sopimuksen tehoaineen valmistamisesta omaan lukuunsa jonkin toisen osapuolen kanssa;
- 'komitealla' elintarviketekijua ja eläinten terveyttä käsittelevää pysyvää komiteaa, joka on perustettu direktiivin 19 artiklalla.

3 artikla

Jäsenvaltion viranomainen

- Jäsenvaltioiden on nimettävä direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun työohjelman mukaisten velvoitteittensa täytäntöönpanosta vastaava viranomainen tai vastaavat viranomaiset.
- Jokaisessa jäsenvaltiossa yksi liitteessä VI tarkoitettu kansallinen viranomainen yhteensovittaa ja varmistaa kaikki tämän asetuksen mukaiset yhteydenotot tuottajien, muiden jäsenvaltioiden ja komission kanssa. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ja jokaisen muun jäsenvaltion nimetylle kansalliselle koordinoitaviranomaiselle kaikki tiedoksiannettua nimettyä kansallista koordinoitaviranomaisesta koskevat muutokset.

2 LUKU

TYÖOHJELMAN NELJÄS VAIHE

4 artikla

Perusilmoitus

1. Tuottajan, joka haluaa saada jonkin tämän asetuksen liitteessä I tarkoitettun tehoaineen sisällytetyksi direktiivin liitteeseen I, on ilmoitettava siitä liitteessä V tarkoitettulle elimelle. Komissio seuraa säännöllisesti liitteessä V nimetyille elimelle osoitettuja, kyseisessä liitteessä mainittuja tehtäviä. Direktiivin 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan päättää toisen elimen nimeämisestä, jos vaikuttaa siltä, että tehtäviä ei suoriteta asianmukaisesti.
2. Jokaisesta tehoaineesta on tehtävä erillinen ilmoitus kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta tämän asetuksen liitteessä III olevassa 1 osassa esitetyn ilmoitusmallin mukaisesti, mukaan luettuna kirjallinen sitoumus asiakirja-aineiston toimittamisesta.
3. Tuottaja, joka ei ole tehnyt ilmoitusta 1 kohdassa tarkoitettua tehoaineesta 2 kohdassa tarkoitettussa määräajassa tai jonka tekemä ilmoitus on hylätty 6 artiklan säännösten mukaisesti, saa osallistua tarkastusohjelmaan ainoastaan jättämällä yhteisen asiakirja-aineiston yhdessä yhden tai useamman ilmoituksen tekijän kanssa (mukaan luettuna jäsenvaltio, joka on tehnyt ilmoituksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti), jonka tai joiden ilmoitus on hyväksytty 6 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Täydellinen ilmoitus

1. Tuottajan, joka haluaa saada jonkin tämän asetuksen liitteessä II tarkoitettun tehoaineen sisällytetyksi direktiivin liitteeseen I, on ilmoitettava siitä liitteessä V nimetyille elimelle.
2. Jokaisesta tehoaineesta on tehtävä erillinen ilmoitus seuraavasti:
 - a) ensimmäinen ilmoitus kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta tämän asetuksen liitteessä III olevassa 1 osassa esitetyn ilmoitusmallin mukaisesti; sekä
 - b) toinen ilmoitus kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta tämän asetuksen liitteessä III olevassa 2 osassa esitetyn ilmoitusmallin mukaisesti, mukaan luettuna kirjallinen sitoumus täydellisen asiakirja-aineiston toimittamisesta.
3. Tuottaja, joka ei ole tehnyt ilmoitusta 1 kohdassa tarkoitettua tehoaineesta 2 kohdassa tarkoitettussa määräajassa tai jonka tekemä ilmoitus on hylätty 6 artiklan säännösten mukaisesti, saa osallistua tarkastusohjelmaan ainoastaan jättämällä yhteisen asiakirja-aineiston yhdessä yhden tai useamman ilmoituksen tekijän kanssa, mukaan luettuna jäsenvaltio, joka on tehnyt ilmoituksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jonka tai joiden ilmoitus on hyväksytty 6 artiklan mukaisesti.

tuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jonka tai joiden ilmoitus on hyväksytty 6 artiklan mukaisesti.

6 artikla

Perusilmoitusten ja täydellisten ilmoitusten tarkastelu

1. Komissio ilmoittaa komitealle kahden kuukauden kuluessa 4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettun määräajan päättymisestä määräaikaan mennessä toimitetuista ilmoituksista.
2. Jäsenvaltio voi ilmaista kiinnostuksensa sisällyttää direktiivin liitteeseen I jokin sellainen tehoaine, josta yksikään tuottaja ei ole tehnyt ilmoitusta, ilmoittamalla tästä liitteessä V nimetyille elimelle 4 tai 5 artiklan mukaisesti. Tällaiset ilmoitukset on toimitettava mahdollisimman pian ja viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on ilmoittanut jäsenvaltioille, että kyseisestä aineesta ei jätetty yhtään ilmoitusta. Ilmoituksen jättänyttä jäsenvaltiota kohdellaan tämän jälkeen tuottajana kyseisen tehoaineen arviointia varten.
3. Komissio ilmoittaa komitealle vastaanotettujen ilmoitusten hyväksyttävyydestä kuuden kuukauden kuluessa 4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen päättymisestä ottaen huomioon liitteessä IV olevassa 1 ja 2 osassa tarkoitettu perusteet.
4. Komissio vahvistaa direktiivin 8 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti annettavalla asetuksella yksityiskohtaiset säännökset asiakirjojen esittämisestä, esittämisen määräajasta/määräajoista sekä niitä tehoaineita koskevasta maksujärjestelmästä, joiden osalta hyväksyttävä ilmoitus on vastaanotettu.
5. Komissio tekee direktiivin 8 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti päätöksen olla sisällyttämättä direktiivin liitteeseen I tämän asetuksen liitteissä I tai II tarkoitettuja tehoaineita, joista ei ole jätetty yhtään hyväksyttävää ilmoitusta säädettyssä määräajassa. Päätöksessä on ilmoitettava syyt sisällyttämättä jättämiseen. Jäsenvaltioiden on peruttava näitä tehoaineita sisältävien kasvinsuojeluaineiden luvat päätöksessä säädetyn määräajan kuluessa.

3 LUKU

MAKSUT

7 artikla

Ilmoitusmaksut työohjelman neljännessä vaiheessa

1. Tuottajan, joka esittää 4 artiklan säännösten mukaisen ilmoituksen, on maksettava kunkin tehoaineen osalta 750 euron suuruinen maksu liitteessä V nimetyille elimelle esittäessään ilmoituksen. Maksu käytetään yksinomaan liitteessä V tarkoitettujen tehtävien täytäntöönpanosta tosiasiallisesti aiheutuvien kustannusten rahoittamiseen.

2. Tuottajan, joka esittää 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan säännösten mukaisen ilmoituksen, on maksettava kunkin tehoaineen osalta 5 000 euron suuruinen maksu liitteessä V nimetyille elimelle esittäessään ilmoituksen. Maksu käytetään yksinomaan liitteessä V tarkoitettujen tehtävien täytäntöönpanosta tosiasiallisesti aiheutuvien kustannusten rahoittamiseen.

4 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

8 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet

Komissio voi vahvistaa tehoaineen, josta ei ole jätetty hyväksyttävää ilmoitusta, käytöstä poistamista koskevassa päätöksessä, josta säädetään direktiivin 91/414/EY 8 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa, komissio voi vahvistaa siirtymäajan, joka on riittävän pitkä soveltuvien vaihtoehtoisten tuotteiden kehittämiseksi, jos jäsenvaltio on toimittanut uusia teknisiä todisteita, joilla on osoitettu tehoaineen jatkuvan käytön välttämättömyys ja tehokkaiden vaihtoehtojen puute.

9 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE I

Perusilmoitukseen kuuluvat tehoaineet direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohdassa säädetyn työohjelman neljännessä vaiheessa

Kaikki ennen 25 päivää heinäkuuta 1993 markkinoilla olleet tehoaineet (mukaan luettuina näiden aineiden muunnokset, kuten suolat, esterit tai amiinit), lukuun ottamatta seuraavien säädösten soveltamisalaan kuuluvia tehoaineita:

- asetus (ETY) N:o 3600/92,
- asetus (EY) N:o 451/2000,
- tämän asetuksen liite II.

Edellä tarkoitetuista poikkeuksista huolimatta aineet, joiden katsottiin aiemmin kuuluvan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY⁽¹⁾ soveltamisalaan mutta joiden katsotaan nyt kyseisen direktiivin soveltamisalan selvittämisen jälkeen kuuluvan direktiivin 91/414/ETY soveltamisalaan ja jotka sisältyivät asetukseen (EY) N:o 451/2000, voidaan ilmoittaa 4 artiklan mukaisesti. Tämä pätee erityisesti desinfiointiaineiksi hyväksytyihin aineisiin eli tuotteisiin, joita käytetään epäsuorasti (esimerkiksi tyhjien varastohuoneiden tai muiden rakenteiden sekä esimerkiksi kasvihuoneiden, kasvattamoiden, konttien, laatikoiden, säkkien ja tynnyrien desinfiointiin tai tuholaistorjuntaan) silloin, kun käytön tavoitteena on tuhota yksinomaan ja erityisesti kasveille tai kasvituotteille haitalliset organismit ja kun käsitellyissä rakenteissa kasvatetaan tai varastoidaan käsittelyn jälkeen ainoastaan kasveja tai kasvituotteita.

Seuraaviin luokkiin kuuluvat kaikki aineet on ilmoitettava, vaikka niitä ei olisi mainittu jäljempänä olevassa taulukossa:

- tehoaineet, joiden käyttö on EU:n lainsäädännön mukaisesti sallittu elintarvikkeissa tai eläinten rehuissa,
- tehoaineet, jotka ovat kasviuutteita,
- tehoaineet, jotka ovat eläintuotteita tai jotka on johdettu eläintuotteista yksinkertaisella käsittelyllä,
- tehoaineet, joita käytetään tai tullaan käyttämään yksinomaan houkuttimina tai karkottimina (feromonit mukaan luettuina). Tehoaineet, joita käytetään tai tullaan käyttämään yksinomaan pyydyksissä ja/tai haihduttimissa luonnonmukaisesta tuotantotavasta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91⁽²⁾ mukaisesti.

Erityisesti kaikki aineet, jotka luetellaan seuraavassa taulukossa tai jotka kuuluvat siinä lueteltuun luokkaan, olisi ilmoitettava 5 artiklan mukaisesti:

(4E-7Z)-4,7-Tridekadien-1-yyliasettaatti	1,7-Dioksaspiro-5,5-undekaani
(4Z-9Z)-7,9-Dodekadien-1-oli	1-Dekanoli
(7Z-11Z)-7,11-Heksadien-1-yyliasettaatti	2-Fenyylifenoli (myös natriumsuola)
(E)-10-Dodekenyyliasettaatti	2-Propanoli
(E)-11-Tetradekenyyliasettaatti	3,7-Dimetyyli-2,6-oktadien-1-oli
(E)7-(Z)9-Dodekadienyyliasettaatti	3,7-Dimetyyli-2,6-oktadienaali
(E,E)-8,10-Dodekadien-1-oli	4-Kloori-3-metyylifenoli
(E/Z)-8-Dodekenyyliasettaatti	5-Deken-1-oli
(Z)-11-Heksadekanoli	5-Deken-1-yyliasettaatti
(Z)-11-Tetradeken-1-yyliasettaatti	6-Bentsyyliadieniini
(Z)-13-Oktadekanoli	7,8-Epoksi-2-metyylioktadekaani
(Z)-3-Metyyli-6-isopropenyli-3,4-dekadien-1-yyli	7-Metyli-3-metyyleeni-7-okteeni-1-yylipropionaatti
(Z)-3-Metyyli-6-isopropenyli-9-deken-1-yyliasettaatti	Etikkahappo
(Z)-5-Dodeken-1-yyliasettaatti	Akridiiniemäkset
(Z)-7-Tetradekanoli	Alkyylidimetyyli-bentsyyliammoniumkloridi
(Z)-7-Tetradekenaali	Alkyylidimetyylietyyli-bentsyyliammoniumkloridi
(Z)-8-Dodekenoli	Aluminiumammoniumsulfaatti
(Z)-8-Dodekenyyliasettaatti	Alumiinisulfaatti
(Z)-9-Dodekenyyliasettaatti	Aminohapot
(Z)-9-Heksadekenaali	Ammoniumkarbonaatti
(Z)-9-Tetradekenyyliasettaatti	Ammoniumhydroksidi
(Z)-9-Trikoseeni	Ammoniumsulfaatti
(Z,E)-11-Tetradekadien-1-yyliasettaatti	Antrakiniini
(Z,Z) Oktadienyyliasettaatti	Atsadiraktiini
	Bariumnitraatti

⁽¹⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1.

Bifenyyli	Laurylidimetyylibentsyyliammoniumkloridi
Luuöljy	Lesitiini
Boorihappo	Fosforikalkki
Kalsiumkarbidi	Rikkikalkki
Kalsiumkarbonaatti	Metyylinonyyliketoni
Kalsiumkloridi	Metyyli-trans-6-nonenoaatti
Kalsiumhydroksidi	Naftaleeni
Kalsiumoksidi	1-Naftyliasetamidi
Hiilidioksidi	1-Naftylietikkahappo
Poly(iminoimidobiguanidiini)kloorihydraatti	2-Naftylioksiasetamidi
Klorofylliini	2-Naftylioksietikkahappo
Koliinikloridi	Naftylietikkahappoetyyliesteri
cis-7, trans-11-Heksadekadienyliasettaatti	Nikotiini
cis-Tseatiini	Typpi
Sitronelli	Oktyylidekyylimetyyliammoniumkloridi
Kysteini	Sipuliuute
Denatoniumbentsoaatti	Oksikinoliini
Didekyylidimetyyliammoniumkloridi	Papaiini
Dioktyylidimetyyliammoniumkloridi	Parafiiniöljy
Dodekyylialkoholi	p-Kresyyliasettaatti
EDTA ja sen suolat	Pippuri
Etanoli	Paloöljyt
Etoksikiini	Ferodiimi
Farnesoli	Fosforihappo
Rasvahapot ja niiden esterit ja suolat, kuten ⁽¹⁾ :	Foksiimi
— Dekanoiinihappo	Kasvisöljyt, kuten ⁽²⁾ :
— Etyyliheksanoaatti	— Kookosöljy
— Etyylioleaatti	— Näsiäöljy
— Rasvahapon kaliumsuola	— Eteeriset öljyt
— Pelargonihappo	— Eukalyptusöljy
Rasva-alkoholit	— Maissiöljy
Foolihappo	— Oliiviöljy
Formaldehydi	— Maapähkinäöljy
Muurahaishappo	— Mäntyöljy
Valkosipuliuute	— Rapsiöljy
Gelatiini	— Soijaöljy
Gibberelliinihappo	— Auringonkukkaöljy
Gibberelliini	Kaliumpermanganaatti
Glutaraldehydi	Kaliumsorbaatti
Rasva (nauhat, hedelmäpuut)	Pronumoni
Vetyperoksidi	Propionihappo
Hydrolysoidut proteiinit	Pyretriinit
Indolylietikkahappo	Kvartsihiekkä
Indolyylivoihappo	Kvassia
Rautasulfaatti	Kvaternaariset ammoniumyhdisteet
Piimaa	Kinoliinijohdokset
Maitohappo	Kasvi- tai eläinperäiset (hajun perusteella toimivat) karkotteet
Laurylidimetyylibentsyyliammoniumbromidi	Hartsit ja polymeerit
	Kivijauhe

⁽¹⁾ Kustakin rasvahaposta, niiden muunnoksia lukuun ottamatta, on tehtävä erillinen ilmoitus.

⁽²⁾ Kustakin kasviöljystä on tehtävä erillinen ilmoitus.

Rotenoni	Natrium-o-bentsyyli-p-kloorifenoksidi
Merileväuute	Natrium-o-fenyylifenoli
Merilevä	Natriumpropionaatti
Sebasiinihappo	Natrium-p-t-amyylifenoksidi
Serrikorniini	Natriumtetraboraatti
Silikaatit (natrium- ja kalium-)	Soijapapu-uute
Hopeajodidi	Soijaöljy, epoksyloitu
Natrium-p-tolueenisulfonikloramidi	Rikki ja rikkidioksidi
Natriumkarbonaatti	Rikkihappo
Natriumkloridi	Tervaöljyt
Natriumvetykarbonaatti	Trans-6-Nonen-1-oli
Natriumhydroksidi	Trans-9-Dodekyliasettaatti
Natriumhypokloriitti	Trimedluri
Natriumlauryylisulfaatti	Urea
Natriummetabisulfiitti	Vahat

LIITE II

Kaikki täydelliseen ilmoitukseen kuuluvat tehoaineet (mukaan luettuina niiden kaikki muunnokset, kuten suolat, esterit tai amiinit) direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa säädetyn työohjelman neljännessä vaiheessa

Ennen 25 päivää heinäkuuta 1993 markkinoilla olleet tehoaineet (mukaan luettuina kaikki niiden muunnokset):

1) jotka ovat mikro-organismeja, myös viruksia, seuraavat mukaan luettuina:

Aschersonia aleyrodis

Agrotis segetum granulosis -virus

Bacillus sphaericus

Bacillus thuringiensis, mukaan luettuina (*):

— alalaji *aizawai*

— alalaji *israelensis*

— alalaji *kurstaki*

— alalaji *tenebrionis*

Beauveria bassiana:

Beauveria brongniartii (syn. *B. tenella*)

Cydia pomonella granulosis -virus

Mamestra brassica nuclear polyhedrosis -virus

Metarhizium anisopliae

Neodiprion sertifer nuclear polyhedrosis -virus

Phlebiopsis gigantea

Streptomyces griseoviridis

Tomaatin mosaiikkivirus

Trichoderma harzianum

Trichoderma polysporum

Trichoderma viride

Verticillium dahliae Kleb.

Verticillium lecanii

2) joita käytetään jyrksijämyrkkinä (kasvien viljelyalueilla (pelloilla, kasvihuoneissa, metsissä) käytettävät tuotteet) sellaisten kasvien tai kasvituotteiden suojelemiseksi, jotka on varastoitu väliaikaisesti kasvien viljelyalueille käyttämättä varastotiloja, mukaan luettuina seuraavat:

Brodifakumi

Bromadioloni

Brometaliini

Kalsiferoli

Kalsiumfosfaatti

Kloraloosi

Klorofasinoni

Kolekalsiferoli

Kumakloori

Kumafuryyli

Kumatetralyyli

Krimidiini

p-Diklooribentseeni

Difenakumi

Difetialoni

Difasinoni

Etaanietioli

Flokumafeeni

(*) Kustakin alalajista on tehtävä erillinen ilmoitus.

Fluoroasetamidi

Isoval

Papaiini

Fosfiini ja sitä muodostavat aineet, kuten:

— Alumiinifosfidi

— Kalsiumfosfidi

— Magnesiumfosfidi

— Sinkkifosfidi

Pyranokumariini

Sillirosidi

Natriumsyanidi

Natriumdimetyyliarsinaatti

Strykniini

Sulfakinoksaliini

Talliumsulfaatti

Tiourea

Trikalsiumfosfaatti

3) joita käytetään varastoiduissa kasveissa tai kasvituotteissa, mukaan luettuina seuraavat:

Syanidit kuten:

— Kalsiumsyaniidi

— Vetysyaniidi

— Natriumsyaniidi

Fosfiini ja sitä muodostavat aineet, kuten:

— Alumiinifosfidi

— Magnesiumfosfidi

LIITE III

I OSA

Tehoaineesta 4 artiklan ja 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti tehtävän ilmoituksen

Malli

Ilmoitus on tehtävä sekä paperiversiona että atk-tiedostona (joka saadaan liitteessä V nimetyltä elimeltä).

Ilmoitukseen on sisällyttävä seuraavat tiedot:

VIITENUMERO:

1 ILMOITUKSEN TEKIJÄN TUNNISTETIEDOT

- 1.1 Asetuksen 2 artiklan b kohdassa määritelty tehoaineen valmistaja (nimi, osoite, tuotantolaitoksen sijainti).
- 1.2 Asetuksen 2 artiklan a kohdassa määritellyn tuottajan nimi ja osoite, mukaan luettuna ilmoituksesta ja tämän asetuksen mukaisista lisäsitoumuksista vastaavan (luonnollisen) henkilön nimi.
 - 1.2.1 a) Puhelinnumero
 - b) Faksinumero
 - c) Sähköpostiosoite
 - 1.2.2 a) Yhteyshenkilö
 - b) Vaihtoehtoinen yhteyshenkilö

2 TIETOJA TUNNISTAMISEN HELPOTTAMISEKSI

- 2.1 Yleinen nimi (ehdotettu tai tarvittaessa ISO-hyväksytty), tarvittaessa mainittava erityisesti valmistajan tuottamat muunnokset, kuten suolat, esterit tai amiinit. Mikro-organismien osalta lajin ja tarvittaessa alalajin nimi.
- 2.2 Kemiallinen nimi (IUPAC- ja CAS-nimikkeistö) (tarvittaessa).
- 2.3 CAS-, CIPAC- ja ETY-numerot (jos saatavilla).
- 2.4 Empiirinen ja rakennekaava, molekyyli­massa (tarvittaessa).
- 2.5 Muut tunnistamisen helpottamiseksi tarpeellisiksi katsotut tiedot, esimerkiksi valmistus-/uuttamismenetelmä tai niiden materiaalien alkuperä, joista aine on valmistettu.
- 2.6 Tehoaineen puhtaus­erittely g/kg tai g/l (tapauksen mukaan).
- 2.7 Tehoaineen luokittelu ja merkitseminen neuvoston direktiivin 67/548/ETY (EYVL L 196, 16.8.1967, s. 1) säännösten mukaisesti (terveys- ja ympäristövaikutukset).

3 MUUT TIEDOT

- 3.1 Jokaisen jäsenvaltion osalta on esitettävä luettelo viljelykasveista/käyttötarkoituksista, joiden osalta tehoainetta sisältävät kasvinsuojeluaineet ovat tällä hetkellä sallittuja tai käytössä.
- 3.2 Muut tiedot tehoaineesta, sellaisina kuin ne esitetään direktiivin liitteessä II olevassa 3.1—3.5 kohdassa.
- 3.3 Päivämäärä, jona tehoainetta on viimeksi tarkasteltu jossakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa, ja asiaa koskeva viitenumero.
- 3.4 Päivämäärä, jona tehoainetta on viimeksi tarkasteltu jossakin OECD-maassa, ja asiaa koskeva viitenumero.

4 MENETTELY

Ilmoituksen tekijä sitoutuu toimittamaan nimetyn esittelevän jäsenvaltion nimetyille koordinointiviranomaiselle asiakirjat tämän asetuksen 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettavassa asetuksessa säädettyssä määräajassa. Jos hiljattain annetussa asetuksessa mainitaan kyseisen tehoaineen osalta useampi ilmoituksen tekijä, ilmoituksen tekijä lupaa tehdä voitavansa yhden yhteisen asiakirja-aineiston esittämiseksi muiden ilmoituksen tekijöiden kanssa.

Ilmoituksen tekijä sitoutuu maksamaan 7 artiklassa säädetyn maksun jättäessään ilmoituksen liitteessä V nimetyille elimelle.

Ilmoituksen tekijä toteaa olevansa tietoinen siitä, että jäsenvaltio perii häneltä maksun silloin, kun hän jättää täydellisen asiakirja-aineiston 6 artiklan 4 kohdassa mainitun asetuksen soveltamisalaan kuuluvasta tehoaineesta.

Ilmoituksen tekijä vahvistaa, että edellä olevat tiedot ovat totuudenmukaiset ja oikeat.

Ilmoituksen tekijä ilmoittaa, että tarvittaessa liitteenä on valmistajan antama lupa toimia valmistajan tämän asetuksen noudattamiseksi nimeämänä yksinomaisena edustajana.

Allekirjoitus (1.1 kohdassa mainitun yrityksen toimivaltainen edustaja)

2 OSA

Tehoaineesta 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti tehtävän ilmoituksen

Malli

Ilmoitus on tehtävä sekä paperiversiona että atk-tiedostona (joka saadaan liitteessä V nimetyltä elimeltä).

Ilmoitukseen on sisällyttävä seuraavat tiedot:

VIITENUMERO:

1 ILMOITUKSEN TEKIJÄN TUNNISTETIEDOT

- 1.1 Asetuksen 2 artiklan b kohdassa määritelty tehoaineen valmistaja (nimi, osoite, tuotantolaitoksen sijainti).
- 1.2 Asetuksen 2 artiklan a kohdassa määritellyn tuottajan nimi ja osoite, mukaan luettuna ilmoituksesta ja tämän asetuksen mukaisista lisäsitoumuksista vastaavan (luonnollisen) henkilön nimi.
 - 1.2.1 a) Puhelinnumero
 - b) Faksinumero
 - c) Sähköpostiosoite
 - 1.2.2 a) Yhteyshenkilö
 - b) Vaihtoehtoinen yhteyshenkilö

2 TIETOJA TUNNISTAMISEN HELPOTTAMISEKSI

- 2.1 Yleinen nimi (ehdotettu tai tarvittaessa ISO-hyväksytty), tarvittaessa mainittava erityisesti valmistajan tuottamat muunnokset, kuten suolat, esterit tai amiinit. Mikro-organismien osalta lajin ja tarvittaessa alalajin nimi.
- 2.2 Kemiallinen nimi (IUPAC- ja CAS-nimikkeistö) (tarvittaessa).
- 2.3 CAS-, CIPAC- ja ETY-numerot (jos saatavilla).
- 2.4 Empiirinen ja rakennekaava, molekyyli­massa (tarvittaessa).
- 2.5 Tehoaineen puhtaus­erittely g/kg tai g/l (tapauksen mukaan).
- 2.6. Tehoaineen luokittelu ja merkitseminen direktiivin 67/548/ETY säännösten mukaisesti (terveys- ja ympäristövaikutukset).

3 TÄYDELLISYYSTARKASTUS

Täydellisyy­starkastus on esitettävä komission tämän asetuksen voimaantullessa elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa suosittamassa muodossa direktiivin liitteen II ja III jokaisen kohdan osalta, joka liittyy rajalliseen määrään tehoaineen edustavia käyttötarkoituksia, joiden hyväksyttävyyden ilmoituksen tekijä aikoo osoittaa toimitettavien tietojen avulla direktiivin 5 artiklassa tarkoitettujen arviointiperusteiden ja yhden tai useamman valmisteen osalta.

Ilmoituksen tekijän on annettava tiedoksi nämä edustavat käyttötarkoitukset.

4 LUETTELO KÄYTETTÄVISSÄ OLEVISTA TUTKIMUKSISTA

- Luettelo kaikista ilmoituksen tekijän käytettävissä olevista tutkimuksista; se annetaan esittelevälle jäsenvaltiolle asiakirja-aineiston osana.
- Yksityiskohtainen alustava suunnitelma, johon sisältyvät sitoumukset lisätutkimusten tekemisestä asiakirja-aineiston täydentämiseksi.
- Erillinen luettelo kaikista 1. elokuuta 1994 jälkeen tehdyistä tutkimuksista (lukuun ottamatta direktiivin liitteessä III olevassa 6 jaksossa tarkoitettuja tehokkuutta koskevia tutkimuksia).

- 5 Jokaisen jäsenvaltion kohdalta on esitettävä luettelo viljelykasveista, joiden osalta tehoainetta sisältävien kasvinsuojelua­ineiden käyttö on sallittu.
- 6 Päivämäärä, jona tehoainetta on viimeksi tarkasteltu jossakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa, ja asiaa koskeva viite.
- 7 Päivämäärä, jona tehoainetta on viimeksi tarkasteltu jossakin OECD-maassa, ja asiaa koskeva viite.

8 LUETTELO LOPPUTULOKSISTA

Luettelo seuraavista lopputuloksista, jotka liittyvät rajalliseen määrään tehoaineen käyttötarkoituksia, joiden osalta ilmoituksen tekijän on osoitettava toimitettavien tietojen avulla, että yksi tai useampi valmiste on direktiivin 5 artiklassa tarkoitettujen perusteiden mukainen.

Jyrsijämyrkkijä ja varastoitujen kasvien tai kasvituotteiden osalta käytettäviä tuotteita koskevat lopputulokset vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 451/2000 liitteessä IV olevan 2 osan 2 jakson 8 kohdassa.

Mikro-organismeja koskevat lopputulokset ovat seuraavat:

TUNNISTETIEDOT JA BIOLOGISET OMINAISUUDET

Käyttötarkoitus:	
Tunnettu vai uusi organismi:	
GMO	
Taksonomia:	
Laji, alalaji, kanta:	
Tunnistaminen/havaitseminen:	
Määrittämenetelmät:	
Vaikutustapa:	
Elinkaari:	
Isäntäspesifisyys:	
Tunnettu opportunisti:	
Toksiinituotanto:	
Resistenssi:	
Lepoajat:	
Tuotannon valvonta:	

LOPPUTULOKSET JA NIIHIN LIITTYVÄT TIEDOT

1 Vaarojen arviointi

1.1 Ihmisille aiheutuvat vaarat

Patogeenisyys:	
Tarttuvuus:	
Toksisuus:	
Ärsytys, herkistyminen:	
Genotoksisuus:	
Lääketieteelliset selvitykset:	
Formulaatio:	

1.2 Ympäristölle aiheutuvat vaarat

Vaikutukset muihin kuin suunniteltuihin kohteisiin:	
Formulaatio:	

2 Altistuksen arviointi ja riskianalyysi

2.1 Käyttäjän altistuminen

Sovellusmenetelmä:

Käyttäjän altistumismallit:

2.2 Ympäristön altistuminen

Luonnollinen esiintyminen, taustakuoritus:

Sovellusmenetelmä:

Levittämisen jälkeen toteutettavat tarkastukset:

2.3 Kuluttajan altistuminen

Jäämät:

--

3 Formulaatio

Tekniset erittelyt:

Pakkaaminen:

9 MENETTELY

Ilmoituksen tekijä vahvistaa, että ilmoituksen 3 ja 8 kohdassa esitetyt tiedot perustuvat sen käytettävissä oleviin tutkimuksiin, jotka toimitetaan esittelevälle jäsenvaltiolle asiakirja-aineiston osana.

Ilmoituksen tekijä sitoutuu toimittamaan nimetyn esittelevän jäsenvaltion nimetyille koordinoituviranomaiselle asiakirjat tämän asetuksen 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettavassa asetuksessa säädettyssä määräajassa. Jos hiljattain annetussa asetuksessa mainitaan kyseisen tehoaineen osalta useampi ilmoituksen tekijä, ilmoituksen tekijä lupaa tehdä voitavansa yhden yhteisen asiakirja-aineiston esittämiseksi muiden ilmoituksen tekijöiden kanssa.

Ilmoituksen tekijä sitoutuu maksamaan 7 artiklassa säädetyn maksun jättäessään ilmoituksen liitteessä V nimetyille elimelle.

Ilmoituksen tekijä toteaa olevansa tietoinen siitä, että jäsenvaltio perii häneltä maksun silloin, kun hän jättää täydellisen asiakirja-aineiston 6 artiklan 4 kohdassa mainitun asetuksen soveltamisalaan kuuluvasta tehoaineesta.

Ilmoituksen tekijä vahvistaa, että edellä olevat tiedot ovat totuudenmukaiset ja oikeat.

Ilmoituksen tekijä ilmoittaa, että tarvittaessa liitteenä on valmistajan antama lupa toimia valmistajan tämän asetuksen noudattamiseksi nimeämänä yksinomaisena edustajana.

Allekirjoitus (1.1 kohdassa mainitun yrityksen toimivaltainen edustaja)

LIITE IV

1 OSA

Perusteet 4 artiklassa tarkoitettujen ilmoitusten hyväksymiselle

Ilmoitus hyväksytään ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- 1) ilmoitus on tehty 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa määräajassa,
- 2) ilmoituksen tekijä on direktiivissä määritellyn tehoaineen 2 artiklan a kohdassa määritelty tuottaja, ja tehoaine on saatettu markkinoille ja käyttöön kasvinsuojelua varten,
- 3) ilmoitus on esitetty liitteessä III olevassa 1 osassa säädettyssä muodossa,
- 4) 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu maksu on maksettu.

2 OSA

Perusteet 5 artiklassa tarkoitettujen ilmoitusten hyväksymiselle

Ilmoitus hyväksytään ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- 1) ilmoitus on tehty 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa määräajassa,
 - 2) ilmoituksen tekijä on direktiivissä määritellyn tehoaineen 2 artiklan a kohdassa määritelty tuottaja, ja tehoaine on saatettu markkinoille ja käyttöön kasvinsuojelua varten,
 - 3) ilmoitus on esitetty liitteessä III olevassa 2 osassa säädettyssä muodossa,
 - 4) täydellisyystarkastuksesta selviää, että käytettävissä oleva asiakirja-aineisto on riittävän täydellinen tai että aineiston täydentämiseksi on tehty aikasuunnitelma,
 - 5) luettelo lopputuloksista on riittävän täydellinen,
 - 6) 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu maksu on maksettu.
-

LIITE V

ASETUKSEN 4 JA 5 ARTIKLASSA TARKOITETTU NIMETTY ELIN

Seuraava elin nimetään suorittamaan komission puolesta 6 artiklassa tarkoitetut tehtävät:

Biologische Bundesanstalt für Land und Forstwirtschaft (RENDER 4), Messeweg 11-12, D-38104 Braunschweig (Internet-osoite: <http://www.bba.de/english/render/htm> tai sähköposti: render@bba.de). Asetuksen 7 artiklassa tarkoitettu maksu on maksettava seuraavalle:

tilinhaltija: Bundeskasse Halle

tilinumero: 8000 10 20

BLZ 800 000 00, Landeszentralbank Halle

kansainvälinen tilinumero (IBAN): DE 588 00 00 00 00 8000 10 20

pankkitunnus (BIC): ZBNS DE 21 800

(viite "BBA-RENDER 4", mainittava ilmoituksen viitenumero).

Tämä elin:

- 1) tutkii 4 ja 5 artiklassa tarkoitetut ilmoitukset,
- 2) valmistelee ja ilmoittaa ilmoituksen tekijöille muotovaatimukset 4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen lähettämiseksi,
- 3) tutkii ilmoitukset ja kuulee tarvittaessa muiden jäsenvaltioiden asiantuntijoita liitteessä IV tarkoitettujen hyväksyttävyyssperusteiden osalta,
- 4) raportoi komissiolle vastaanotettujen ilmoitusten hyväksyttävyydestä viimeistään kolmen kuukauden kuluttua 4 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymisestä,
- 5) pitää vastaanotetut ilmoitukset komission saatavilla,
- 6) pitää yksityiskohtaisen tilityksen komission saatavilla,
- 7) jos kaikkien ilmoituksen tekijöiden maksamien maksujen loppusumma ylittää kaikkien ilmoitusten tarkastelusta ja hallinnollisesta käsittelystä aiheutuvat todelliset kustannukset, palauttaa ilmoituksen tekijöille jäljellejäävän määrän samansuuruisina osuuksina.

LIITE VI

JÄSENVALTIOIDEN KOORDINOINTIVIRANOMAINEN

ITÄVALTA

Bundesamt und Forschungszentrum für Landwirtschaft
Spargelfeldstraße 191
A-1226 Wien

BELGIA

Ministère des classes moyennes et de l'agriculture
Service qualité des matières premières et analyses
WTC 3, 8e étage
Boulevard S. Bolivar 30
B-1000 Bruxelles

TANSKA

Ministry of Environment
Danish Environmental Protection Agency
Pesticide Division
Strandgade 29
DK-1401 Copenhagen K

SAKSA

Biologische Bundesanstalt für Land- und Forstwirtschaft (BBA)
Abteilung für Pflanzenschutzmittel und Anwendungstechnik (AP)
Messeweg 11-12
D-38104 Braunschweig

KREIKKA

Hellenic Republic
Ministry of Agriculture
General Directorate of Plant Produce
Directorate of Plant Produce Protection
Department of Pesticides
3-5 Hippokratous Street
GR-10164 Athens

ESPANJA

Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación
Dirección General de Agricultura
Subdirección General de Medios de Producción Agrícolas
C/ Ciudad de Barcelona, 118-120
E-28007 Madrid

SUOMI

Plant Production Inspection Centre
Pesticide Division
P.O. BOX 42
FIN-00501 Helsinki

RANSKA

Ministère de l'agriculture et de la pêche
Direction générale de l'alimentation
Sous-direction de la qualité et de la protection des végétaux
251, rue de Vaugirard
F-75732 Paris Cedex 15

IRLANTI

Pesticide Control Service
Department of Agriculture, Food and Rural Development
Abbotstown Laboratory Complex
Abbotstown, Castleknock
Dublin 15
Ireland

ITALIA

Ministero della Sanità
Dipartimento degli Alimenti, Nutrizione e Sanità Pubblica Veterinaria
Ufficio XIV
Piazza G. Marconi, 25
I-00144 Roma

LUXEMBURG

Administration des services techniques de l'agriculture
Service de la protection des végétaux
Boîte postale 1904
16, route d'Esch
L-1019 Luxembourg

ALANKOMAAT

College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen
PO Box 217
6700 AE Wageningen
Nederland

PORTUGALI

Direcção-Geral de Protecção das Culturas,
Quinta do Marquês
P-2780-155 Oeiras

RUOTSI

National Chemicals Inspectorate
P.O. Box 1384
S-17127 Solna

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Pesticides Safety Directorate
Department for Environment, Food and Rural Affairs
Mallard House,
Kings Pool,
3 Peasholme Green,
York, YO1 7PX
United Kingdom

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1113/2002,**annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002,****tarkastustodistusta koskevien säännösten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 11 artiklan mukaisessa tuonnissa kolmansista maista annetun asetuksen (EY) N:o 1788/2001 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 473/2002⁽²⁾, ja erityisesti sen 11 artiklan 3 kohdan b alakohdan ja 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1788/2001⁽³⁾ säädetään tuontituotteita koskevasta uudesta tarkastustodistuksesta, joka korvaa komission asetuksessa (ETY) N:o 3457/92⁽⁴⁾ vahvistetun todistuksen, ja siitä, että uutta todistusta sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2002 asetuksen (ETY) N:o 2092/91 11 artiklan 1 ja 6 kohdassa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti tuotuihin tuotteisiin.
- (2) Valmistautuessaan 1 päivään heinäkuuta 2002 useilla jäsenvaltioilla on kuitenkin ollut asetuksen (EY) N:o 1788/2001 täytäntöönpanoa koskevia teknisiä vaikeuksia ja epäröintiä. Avoimuuden vuoksi ja sekaannusten välttämiseksi kyseiset ongelmat on ratkaistava ennen uuden todistuksen soveltamista.

(3) Näin ollen on suotavaa lykätä päivämäärää, josta alkaen asetuksessa (EY) N:o 1788/2001 vahvistettua uutta todistusta sovelletaan.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 14 artiklassa tarkoitetun komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1788/2001 seuraavasti:

- 1) Korvataan 8 artiklassa oleva päivämäärä "1 päivästä heinäkuuta 2002" päivämäärällä "1 päivästä marraskuuta 2002".
- 2) Korvataan 9 artiklassa oleva päivämäärä "1 päivästä heinäkuuta 2002" päivämäärällä "1 päivästä marraskuuta 2002".

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2002.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 75, 16.3.2002, s. 21.⁽³⁾ EYVL L 243, 13.9.2001, s. 3.⁽⁴⁾ EYVL L 350, 1.12.1992, s. 56.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1114/2002,**annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002,****kesäkuussa 2002 jätettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä koskien tuontitariffikiintiöiden avaamista ja hallintaa sianliha-alalla tiettyjen tuotteiden osalta 1 päivän heinäkuuta ja 30 päivän syyskuuta 2002 välisellä kaudella**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tuontitariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta sianliha-alalla 28 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1486/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1006/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tuontilupahakemuksia on jätetty vuoden 2002 kolmatta vuosineljännestä varten käytettävissä olevia määriä pienemmistä määristä, minkä vuoksi ne voidaan hyväksyä täysimääräisinä.
- (2) Olisi määriteltävä ylimenevä osa, joka lisätään seuraavan jakson käytettävissä olevaan määrään,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Hyväksytään liitteen mukaisesti jaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2002 asetuksen (EY) N:o 1486/95 mukaisesti jätetyt tuontitodistushakemukset.
2. Jaksolle 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2002 voidaan jättää tuontitodistushakemuksia liitteessä II tarkoitetulle kokonaismäärälle asetuksen (EY) N:o 1486/95 säännösten mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2002.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja⁽¹⁾ EYVL L 145, 29.6.1995, s. 58.⁽²⁾ EYVL L 140, 24.5.2001, s. 13.

LIITE I

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2002 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

LIITE II

(t)

Ryhmä	Jaksolla 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2002 käytettävissä oleva kokonaismäärä
G2	15 832,0
G3	2 109,0
G4	1 465,0
G5	3 050,0
G6	7 500,0
G7	1 787,5

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1115/2002,**annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002,****kesäkuussa 2002 jätettyjen tiettyjä sianliha-alan tuotteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä tiettyjen sianlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyin järjestelmän mukaisesti**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen sianlihaa ja tiettyjä muita maataloustuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnasta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 774/94 säädetyin tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohdaisista säännöistä sianliha-alalla 22 päivänä kesäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1432/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1006/2001⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Olisi määritettävä vuoden 2002 neljättä vuosineljännestä varten käytettävissä oleva määrä.
- (2) On aiheellista kiinnittää toimijoiden huomiota siihen, että todistuksia voidaan käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden osalta, jotka ovat kaikkien tällä hetkellä yh-

teisössä voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Jaksolle 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2002 voidaan jättää tuontitodistushakemuksia liitteessä tarkoitettulle kokonaismäärälle asetuksen (EY) N:o 1432/94 säännösten mukaisesti.

2. Todistuksia voidaan käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden osalta, jotka ovat kaikkien tällä hetkellä yhteisössä voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2002.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja⁽¹⁾ EYVL L 156, 23.6.1994, s. 14.⁽²⁾ EYVL L 140, 24.5.2001, s. 13.

LIITE

(t)

Ryhmä	Jaksolla 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2002 käytettävissä oleva kokonaismäärä
1	6 904

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1116/2002,**annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002,****yhteisön Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian, Bulgarian sekä Romanian kanssa tekemissä sopimuksissa määrätyn järjestelmän mukaisesti kesäkuussa 2002 jätettyjen tiettyjä sianlihavalmisteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksissa (EY) N:o 1727/2000, (EY) N:o 2290/2000, (EY) N:o 2433/2000, (EY) N:o 2434/2000, (EY) N:o 2435/2000 ja (EY) N:o 2851/2000 säädetyn sianliha-alan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä asetusten (ETY) N:o 2698/93 ja (EY) N:o 1590/94 kumoamisesta 29 päivänä syyskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1898/97 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1006/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tuontitodistushakemuksia on jätetty vuoden 2002 kolmatta vuosineljännestä varten käytettävissä olevia määriä pienemmistä määristä, minkä vuoksi ne voidaan hyväksyä täysimääräisinä.
- (2) Olisi määriteltävä ylimenevä osa, joka lisätään seuraavan jakson käytettävissä olevaan määrään.
- (3) On suotavaa kiinnittää toimijoiden huomiota siihen, että todistuksia saadaan käyttää ainoastaan niiden tuotteiden

osalta, jotka ovat kaikkien yhteisössä nykyisin voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1898/97 mukaisesti ajanjaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2002 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään liitteessä I tarkoitettun määrän.
2. Jaksolle 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2002 voidaan jättää tuontitodistushakemuksia liitteessä II tarkoitettulle kokonaismäärälle asetuksen (EY) N:o 1898/97 säännösten mukaisesti.
3. Todistuksia saadaan käyttää ainoastaan kaikkien yhteisössä nykyisin voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisen tuotteiden osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2002.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 267, 30.9.1997, s. 58.

⁽²⁾ EYVL L 140, 24.5.2001, s. 13.

LIITE I

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2002 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
1	100,0
2	100,0
3	100,0
4	100,0
H1	100,0
7	100,0
8	100,0
9	100,0
T1	100,0
T2	100,0
T3	100,0
S1	100,0
S2	100,0
B1	100,0
15	100,0
16	100,0
17	100,0

LIITE II

(t)

Ryhmä	Jaksolla 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2002 käytettävissä oleva kokonaismäärä
1	3 544,5
2	289,0
3	525,0
4	13 365,6
H1	1 380,0
7	7 790,5
8	875,0
9	16 278,0
T1	750,0
T2	6 125,0
T3	1 667,5
S1	1 225,0
S2	137,5
B1	1 125,0
15	562,5
16	1 062,5
17	7 812,5

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1117/2002,**annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002,****yhteisön Latvian, Liettuan ja Viron kanssa tekemissä vapaakauppaa koskevissa sopimuksissa määrätyn järjestelmän mukaisesti vuoden 2002 neljännen vuosineljänneksen aikana käytettävissä olevan sianlihatuotteiden määrän määrittämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön Latvian, Liettuan ja Viron kanssa tekemien vapaakauppaa koskevien sopimusten mukaisen järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sianliha-alalla 29 päivänä syyskuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2305/95⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1006/2001⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Käytettävissä olevien määrien jakautumisen varmistamiseksi 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2002 välisenä aikana,

1 päivän heinäkuuta ja 30 päivän syyskuuta 2002 välisenä aikana siirrettäviä määriä on lisättävä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2305/95 nojalla 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2002 välisenä ajanjaksona käytettävissä oleva määrä annetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2002.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 233, 30.9.1995, s. 45.

⁽²⁾ EYVL L 140, 24.5.2001, s. 13.

LIITE

(t)

Ryhmä	1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2002 välisenä aikana käytettävissä oleva kokonaismäärä
18	900,0
L1	180,0
19	750,0
20	90,0
21	1 000,0
22	480,0

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1118/2002,**annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002,****yhteisön Slovenian kanssa tekemässä sopimuksessa määrätyn järjestelmän mukaisesti kesäkuussa 2002 jätettyjen tiettyjä sianlihavalmisteita koskevien tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön Slovenian kanssa tekemän väliaikaisen sopimuksen mukaisen järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sianliha-alalla 26 päivänä maaliskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 571/97 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1006/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tuontitodistushakemuksia on jätetty vuoden 2002 kolmatta vuosineljännestä varten käytettävissä olevia määriä pienemmistä määristä, joten ne voidaan hyväksyä täysimääräisinä.
- (2) Olisi määriteltävä ylimenevä osa, joka lisätään seuraavan jakson käytettävissä olevaan määrään.
- (3) On suotavaa kiinnittää toimijoiden huomiota siihen, että todistuksia on mahdollista käyttää ainoastaan niiden tuotteiden osalta, jotka ovat kaikkien yhteisössä nykyisin voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 571/97 mukaisesti ajanjaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2002 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään liitteessä I tarkoitetun määränä.
2. Tuontitodistushakemuksia voidaan jättää jakson 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2002 aikana liitteessä II tarkoitetulle kokonaismäärälle asetuksen (EY) N:o 571/97 säännösten mukaisesti.
3. Todistuksia saadaan käyttää ainoastaan kaikkien yhteisössä nykyisin voimassa olevien eläinlääkintäsäännösten mukaisten tuotteiden osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2002.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja⁽¹⁾ EYVL L 85, 27.3.1997, s. 56.⁽²⁾ EYVL L 140, 24.5.2001, s. 13.

LIITE I

Ryhmä	Prosentti, jonka mukaisesti jaksolle 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 2002 jätetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään
23	100,00
24	100,00
25	100,00
26	100,00

LIITE II

(t)

Ryhmä	Jaksolla 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2002 käytettävissä oleva kokonaismäärä
23	377,4
24	139,3
25	120,0
26	777,3

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1119/2002,
annettu 26 päivänä kesäkuuta 2002,
tiettyjen säilykkeiden valmistukseen käytettävien oliiviöljyjen tuotantotuen vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetun neuvoston asetuksen N:o 136/66/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1513/2001⁽²⁾, ja erityisesti sen 20 a artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen N:o 136/66/ETY 20 a artiklassa säädetään tuotantotuen myöntämisestä tiettyjen säilykkeiden valmistukseen käytettävälle oliiviöljylle. Kyseisen artiklan 6 kohdan mukaan komissio vahvistaa tuen joka toinen kuukausi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen artiklan 3 kohdan soveltamista.
- (2) Edellä mainitun asetuksen 20 a artiklan 2 kohdan mukaan tuki vahvistetaan maailmanmarkkinoiden ja yhteisön markkinoiden hintojen välisen eron perusteella, ottaen huomioon alanimikkeeseen CN 1509 90 00 kuuluvaan oliiviöljyyn viitekauden aikana sovellettava tuonti-

maksu sekä kyseisten oliiviöljyjen osalta viitekauden aikana voimassa olevat tekijät, jotka otetaan huomioon vientitukea vahvistettaessa. On aiheellista pitää viitekauden tuotantotuen voimassaolokauden alkua edeltävää kahden kuukauden aikaa.

- (3) Edellä mainittujen perusteiden soveltamisesta seuraa, että tuki olisi vahvistettava jäljempänä esitetyllä tavalla,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vuoden 2002 heinäkuuta ja elokuuta asetuksen N:o 136/66/ETY 20 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tuotantotuki on 44,00 euroa/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2002.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EYVL L 201, 26.7.2001, s. 4.

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/47/EY,
annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002,
rahoitusvakuusjärjestelyistä**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopapereiden selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY ⁽⁵⁾ oli tärkeä edistysaskel vankkojen oikeudellisten puitteiden luomisessa maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmille. Direktiivin täytäntöönpano on osoittanut, että on tärkeää rajoittaa tällaisissa järjestelmissä piilevää, useiden oikeudenkäyttöaluiden eri vaikutuksista johtuvaa järjestelmäriskiä ja hyödyllistä laatia yhteiset säännöt järjestelmissä perustettaville vakuuksille.
- (2) Euroopan parlamentille ja neuvostolle 11 päivänä toukokuuta 1999 antamassaan tiedonannossa rahoituspalveluista "Rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttaminen: toimintasuunnitelma" komissio sitoutui laatimaan lisää vakuutta koskevia lainsäädäntöehdotuksia kuultuaan markkina-asiantuntijoita ja kansallisia viranomaisia ja kehotti etenemään vakuuksien alalla pitemmälle kuin direktiivissä 98/26/EY on säädetty.
- (3) Olisi luotava yhteisön järjestelmä raha- ja arvopaperivakuuksien antamiselle sekä panttioikeuteen että omistusoikeuteen perustuvissa järjestelyissä mukaan luettuna takaisinostosopimukset eli repot. Tämä edistää rahoitusmarkkinoiden yhdentymistä ja kustannustehokkuutta ja yhteisön rahoitusjärjestelmän vakautta, mikä tukee palveluiden tarjoamisen ja pääomien liikkumisen vapautta rahoituspalveluiden yhtenäismarkkinoilla. Tässä direktiivissä keskitytään kahdenvälisiin rahoitusvakuusjärjestelyihin.

(4) Tämä direktiivi annetaan yhteisöoikeudellisissa puitteissa, jotka muodostuvat erityisesti mainitusta direktiivistä 98/26/EY ja luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 4 päivänä huhtikuuta 2001 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2001/24/EY ⁽⁶⁾, vakuutusyritysten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2001/17/EY ⁽⁷⁾ sekä maksukyvyttömyysmenettelyistä 29 päivänä toukokuuta 2000 annetusta neuvoston asetuksesta (EY) N:o 1346/2000 ⁽⁸⁾. Tämä direktiivi on näiden aikaisempien säädösten yleisten periaatteiden mukainen eikä ristiriidassa niiden kanssa. Tällä direktiivillä täydennetään itse asiassa näitä olemassa olevia säädöksiä käsittelemällä muita asiaan liittyviä kysymyksiä ja menemällä kyseisiä säädöksiä pitemmälle niissä jo käsiteltujen erityisten kysymysten osalta.

(5) Rahoitusvakuusjärjestelyihin liittyvän oikeusvarmuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiettyjä maksukyvyttömyyslainsäädännön säännöksiä ei sovelleta tällaisiin järjestelyihin, varsinkaan säännöksiä, jotka estäisivät rahoitusvakuuden tehokkaan realisoinnin tai saattaisivat kyseenalaisiksi sellaisten nykyisten tekniikoiden pätevyyden kuin kahdenvälinen sulkeutuva nettoutus, lisävakuuden antaminen täydentävän vakuuden muodossa tai vakuuden korvaaminen toisella.

(6) Tässä direktiivissä ei käsitellä oikeuksia, joita kenellä tahansa voi olla rahoitusvakuudeksi annettuihin varoihin ja jotka syntyvät muutoin kuin rahoitusvakuusjärjestelyn ehtojen nojalla ja muutoin kuin likvidaatiomenettelyn tai tervehdyttämistoimenpiteiden aloittamisen tai jatkamisen vuoksi sovellettavaksi tulevan säännöksen tai oikeussäännön perusteella, kuten erehdyksestä, virheestä tai kelpoisuuden puuttumisesta johtuva palauttaminen.

(7) Direktiivin 98/26/EY periaatetta, jonka mukaan vakuudeksi annettuihin arvo-osuuksiin sovelletaan sen oikeudenkäyttöalueen lakia, jossa asianomainen rekisteri, vakuustili tai keskitetty talletusjärjestelmä sijaitsee, olisi laajennettava oikeusvarmuuden luomiseksi tällaisten arvopapereiden käyttöön, kun niitä pidetään hallussa rajat ylittävissä tapahtumissa ja käytetään rahoitusvakuutena tämän direktiivin mukaisesti.

(8) Kaikki jäsenvaltiot tunnustavat tällä hetkellä *lex rei sitae*-säännön, jonka mukaan sovellettava laki päätettäessä, onko rahoitusvakuusjärjestely asianmukaisesti julkivarmistettu ja siten pätevä suhteessa sivullisiin, on sen

⁽¹⁾ EYVL C 180 E, 26.6.2001, s. 312.

⁽²⁾ EYVL C 196, 12.7.2001, s. 10.

⁽³⁾ EYVL C 48, 21.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 13. joulukuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 5. maaliskuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 15. toukokuuta 2002.

⁽⁵⁾ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

⁽⁶⁾ EYVL L 125, 5.5.2001, s. 15.

⁽⁷⁾ EYVL L 110, 20.4.2001, s. 28.

⁽⁸⁾ EYVL L 160, 30.6.2000, s. 1.

maan laki, jossa rahoitusvakuus sijaitsee. Rahoitusvakuudeksi annettujen ja yhden tai useamman välittäjän kautta hallussa pidettyjen arvo-osuuksien sijaintipaikka olisi määriteltävä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta tämän direktiivin soveltamiseen suoraan hallittuihin arvopapereihin. Jos vakuuden saajalla on pätevä ja voimassaoleva vakuusjärjestely sen maan sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, jossa asiaankuuluvaa vakuustiliä ylläpidetään, järjestelyn pätevyyyteen suhteessa kilpailevaan omistusoikeuteen tai muuhun oikeuteen ja vakuuden täytäntöönpanokelpoisuuteen sovelletaan ainoastaan sen maan lainsäädäntöä. Näin vältetään ennakoimattomasta muusta lainsäädännöstä aiheutuva oikeudellinen epävarmuus.

(9) Tämän direktiivin mukaisia rahoitusvakuuksia käyttävien osapuolten hallinnollisten rasitteiden rajoittamiseksi kansallisessa lainsäädännössä olisi rahoitusvakuuden osalta oltava mahdollista asettaa ainoastaan se julkivarmistusvaatimus, että rahoitusvakuus toimitetaan, siirretään, pidetään, rekisteröidään tai muutoin osoitetaan olevaksi vakuuden saajan tai vakuuden saajan puolesta toimivan henkilön omistuksessa tai hallinnassa, sulke-matta kuitenkaan pois vakuuksiin liittyviä tekniikoita, joissa vakuuden antaja voi korvata vakuuden tai ottaa takaisin ylimääräisen vakuuden.

(10) Samoista syistä ei saisi edellyttää, että rahoitusvakuusjärjestelyn luominen, pätevyys, julkivarmistus, täytäntöönpanokelpoisuus tai todistekelpoisuus tai rahoitusvakuuden antaminen rahoitusvakuusjärjestelyn nojalla olisi riippuvainen minkään muodollisen toimen suorittamisesta, esimerkiksi minkä tahansa asiakirjan laatimisesta määrämuodossa tai erityisellä tavalla, tallettamisesta viralliseen tai julkiseen elimeen tai rekisteröimisestä julkiseen rekisteriin, ilmoittamisesta sanoma- tai aikakauslehdessä, virallisessa rekisterissä tai julkaisussa taikka muulla tavoin, ilmoittamisesta julkiselle viranomaiselle tai erityismuotoisen näytön esittämisestä, joka koskee asiakirjan tai välineen laatimispäivää, asiaankuuluvien rahoitusvelvoitteiden määrää tai muuta seikkaa. Tässä direktiivissä on kuitenkin taattava tasapaino markkinoiden tehokkuuden sekä järjestelyn osapuolten ja sivulisten turvallisuuden välille ja vältettävä tällä tavoin muun muassa petosriskiä. Tasapaino olisi saavutettava siten, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat ainoastaan ne rahoitusvakuusjärjestelyt, joissa edellytetään jossakin muodossa hallinnan luovuttamista, eli rahoitusvakuuden antamista, ja joissa rahoitusvakuuden antaminen voidaan todentaa kirjallisesti tai pysyvällä tavalla tallennetulla todisteella, jonka avulla kyseinen vakuus voidaan jäljittää. Tässä direktiivissä muodollisina toimina ei olisi pidettävä toimia, joista jonkin jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään edellytyksenä muita rahoitusvälineitä kuin arvo-osuuksia koskevan vakuuden

siirtämiselle tai luomiselle; tällaisia toimia ovat siirto määrännpapereiden osalta tai merkitseminen liikkeenlaskijan rekisteriin rekisteröitävien välineiden osalta.

(11) Lisäksi tässä direktiivissä olisi suojattava ainoastaan niitä rahoitusvakuusjärjestelyjä, jotka voidaan todentaa. Todiste voidaan antaa kirjallisena tai millä tahansa muulla oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisella tavalla, josta säädetään rahoitusvakuusjärjestelyyn sovellettavassa lainsäädännössä.

(12) Rahoitusvakuuksien käytön yksinkertaistaminen rajoittamalla hallinnollisia rasitteita tehostaa Euroopan keskuspankin ja talous- ja rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien rajat ylittäviä toimia, joita tarvitaan yhteisen rahapolitiikan täytäntöönpanossa. Lisäksi rahoitusvakuusjärjestelyiden rajoitetulla suojaamisella eräiltä maksukyvyttömyyslainsäädännön säännöksiltä tuetaan yleisemmin yhteistä rahapolitiikkaa, kun rahamarkkinaosapuolet tasoittavat keskenään markkinoiden kokonaislikviditeettiä käyttämällä vakuudella tuettuja rajat ylittäviä toimia.

(13) Tällä direktiivillä on tarkoitus suojata niiden rahoitusvakuusjärjestelyjen pätevyyttä, jotka perustuvat rahoitusvakuuden täyden omistusoikeuden siirtämiseen, esimerkiksi poistamalla tällaisten rahoitusvakuusjärjestelyjen (mukaan lukien takaisinostosopimusten) uudelleenluon-nehdinta vakuuksiksi.

(14) Kahdenvälisen sulkeutuvan nettoutuksen täytäntöönpanokelpoisuutta olisi suojattava, ei ainoastaan omistusoikeuteen perustuvien rahoitusvakuusjärjestelyjen (takaisinostosopimukset mukaan lukien) täytäntöönpanomekanismina vaan laajemmin, jos rahoitusvakuusjärjestelyyn kuuluu sulkeutuva nettoutus. Rahoitusmarkkinoilla yleisesti käytettäviä terveitä riskinhallintakäytäntöjä olisi suojattava antamalla osallistujille mahdollisuus hallita ja vähentää kaikenlaisten rahoitustoimien luottoriskejään nettoperusteisesti, niin että luottoriski lasketaan yhdistämällä kaikista vastapuolen kanssa tehdyistä toimista johtuvat arvioitavat nykyiset riskit ja kuittaamalla vastavuoroiset erät, jolloin saadaan yksittäinen kokonais-summa, jota verrataan vakuuden käypään arvoon.

(15) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa kansallisessa lainsäädännössä säädettyihin rajoituksiin tai vaatimuksiin, jotka koskevat saatavien ja velvoitteiden huomioon ottamista kuitauksessa tai nettoutuksessa esimerkiksi niiden vastavuoroisuuden tai sen perusteella, että ne on tehty ennen kuin vakuuden saaja tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää vakuuden antajan koskevan likvidaatiomenettelyn tai koskevien tervehdyttämistoimenpiteiden aloittamisesta (tai mistään aloittamiseen johtavasta pakottavasta säädöksestä).

(16) Säätelijöiden suosimaa järkevää markkinakäytäntöä, jossa rahoitusmarkkinatoimijat käyttävät täydentävää rahoitusvakuusjärjestelyä hallitakseen ja rajoittaakseen luottoriskiä suhteessa toinen toisiinsa käyttämällä luottoriskin käyvän markkina-arvon ja rahoitusvakuuden arvon markkina-arvoon arvostamiseen perustuvia laskelmia ja pyytämällä niiden mukaisesti täydentävää rahoitusvakuutta tai palauttamalla rahoitusvakuuden ylijäämä, olisi suojattava tietyiltä automaattisilta peräytymissäännöiltä. Sama koskee mahdollisuutta korvata rahoitusvakuudeksi annetut varat muilla samanarvoisilla varoilla. Tarkoituksena on pelkästään se, että täydentävän tai korvaavan rahoitusvakuuden antamista ei voida asettaa kyseenalaiseksi ainoastaan sillä perusteella, että asiaankuuluvat rahoitusvelvoitteet olivat olemassa ennen kyseisen rahoitusvakuuden antamista tai että rahoitusvakuus annettiin säädetyn ajanjakson kuluessa. Tämä ei kuitenkaan vaikuta mahdollisuuteen asettaa kansallisen lainsäädännön nojalla kyseenalaiseksi rahoitusvakuusjärjestelyä ja rahoitusvakuuden antamista osana rahoitusvakuuden alkuperäistä antamista, täydentämistä tai korvaamista, esimerkiksi jos tämä on tehty muiden velkojien vahingoittamisen tarkoituksessa (tämä koskee muun muassa toimia, jotka perustuvat petolliseen menettelyyn tai vastaavanlaisiin peräytymissääntöihin, joita mahdollisesti sovelletaan säädettyä aikana).

(17) Tässä direktiivissä säädetään nopeista ja muotoon perustumattomista täytäntöönpanomenettelyistä rahoituksen vakuuden turvaamiseksi ja rahoitusvakuusjärjestelyn osapuolen tekemästä eräännyttämisestä johtuvien seurannaisvaikutusten rajoittamiseksi. Tässä direktiivissä luodaan kuitenkin tasapaino viimeksi mainittujen tavoitteiden ja vakuuden antajan ja sivullisia koskevan suojan välille vahvistamalla nimenomaisesti, että jäsenvaltiot voivat säilyttää tai ottaa käyttöön kansallisessa lainsäädännössään jälkikäteisvalvonnan, jota tuomioistuimet voivat harjoittaa rahoitusvakuuksien realisoimien tai arvostamisen ja asiaankuuluvien rahoitusvelvoitteiden laskemisen osalta. Tällaisen valvonnan avulla oikeusviranomaisten olisi mahdollista todentaa, että realisointi tai arvostaminen on suoritettu taloudellisesti järkevällä tavalla.

(18) Vakuutena pitäisi voida käyttää rahaa sekä omistusoikeuteen että panttioikeuteen perustuvassa järjestelyssä, jos omistusoikeuteen perustuvan järjestelyn suojana on nettoutuksen tunnustaminen ja panttioikeuteen perustuvan järjestelyn suojana on rahavakuuden panttaaminen. Rahalla tarkoitetaan ainoastaan tilille hyvitettyä rahaa tai vastaavanlaisia rahasaatavia (kuten rahamarkkinatalletuksia), joten setelit nimenomaisesti suljetaan ulkopuolelle.

(19) Tässä direktiivissä säädetään määräämisoikeudesta, kun kyseessä on panttioikeuteen perustuva rahoitusvakuusjärjestely, mikä lisää tällaisesta pantattujen arvo-paperien uudelleen käyttämisestä johtuvaa rahoitusmarkkinoiden likviditeettiä. Uudelleen käyttäminen ei kuitenkaan saisi estää soveltamasta varojen erillään pitämistä ja

velkojien epäoikeudenmukaista kohtelua koskevaa kansallista lainsäädäntöä.

- (20) Tämä direktiivi ei rajoita rahoitusvakuudeksi annettujen rahoitusvälineiden sopimusehtojen toimintaa ja vaikutuksia, kuten liikkeeseenlaskuehdoissa olevia oikeuksia, velvoitteita ja muita ehtoja, eikä tällaisten välineiden liikkeeseenlaskijoiden ja haltijoiden välillä sovellettavia muita oikeuksia, velvoitteita ja muita ehtoja.
- (21) Tämä säädös ei loukkaa perusoikeuksia ja noudattaa erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuja periaatteita.
- (22) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa suunnitellun toiminnan tavoitetta, joka on luoda vähimmäisjärjestely rahoitusvakuuden käytön osalta, koska se voidaan toimen laajuuden ja vaikutuksen vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Aihe ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä säädetään yhteisön säännöstöstä, jota sovelletaan rahoitusvakuusjärjestelyihin, jotka täyttävät 2 ja 5 kohdassa tarkoitettut vaatimukset, sekä 4 ja 5 kohdassa säädetyn mukaisesti annettuihin rahoitusvakuuksiin.

2. Vakuuden saajan ja vakuuden antajan on kummankin kuuluttava johonkin seuraavista ryhmistä:

- a) viranomainen (lukuun ottamatta julkisyhteisöjen takaamia yrityksiä, jolleivät ne kuulu b—e ryhmään), mukaan lukien:
- i) jäsenvaltioiden julkisen sektorin elimet, joiden tehtävänä on hoitaa valtion velkaa tai jotka osallistuvat valtion velan hoitoon; ja
 - ii) jäsenvaltioiden julkisen sektorin elimet, joilla on lupa pitää asiakastilejä;
- b) keskuspankki, Euroopan keskuspankki, Kansainvälinen järjestelypankki, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY⁽¹⁾ 1 artiklan yhdeksännessätoista luetelmakohdassa määritelty monenkeskinen kehitys pankki, Kansainvälinen valuuttarahasto ja Euroopan investointipankki;

⁽¹⁾ EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2000/28/EY (EYVL L 275, 27.10.2000, s. 37).

c) rahoituslaitos, jonka toiminnan vakautta valvotaan, mukaan lukien:

- i) direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 1 kohdassa määritelty luottolaitos, mukaan lukien kyseisen direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa luetteloidut laitokset;
- ii) sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/22/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdassa määritelty sijoituspalveluyritys;
- iii) direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 5 kohdassa määritelty rahoituslaitos;
- iv) muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/49/ETY⁽²⁾ 1 artiklan a alakohdassa määritelty vakuutusyritys ja henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/96/ETY⁽³⁾ 1 artiklan a alakohdassa määritelty vakuutusyritys;
- v) arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY⁽⁴⁾ 1 artiklan 2 kohdassa määritelty arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys (yhteissijoitusyritys);
- vi) direktiivin 85/611/ETY 1 a artiklan 2 kohdassa määritelty rahastoyhtiö;

d) direktiivin 98/26/EY 2 artiklan c luetelmakohdassa määritelty keskuksena toimiva vastapuoli, d luetelmakohdassa määritelty selvitysosaapuoli tai e luetelmakohdassa määritelty selvitysyhteisö, mukaan lukien samanlaiset laitokset, joita säännellään kansallisella lainsäädännöllä ja jotka toimivat futuuri-, optio- ja johdannaismarkkinoilla, siltä osin kuin kyseinen direktiivi ei kata niitä, sekä muu kuin luonnollinen henkilö, joka toimii jonkun yhden tai useamman henkilön uskottuna miehenä tai edustajana, mukaan lukien joukko-velkakirjojen haltijat tai muiden arvopaperisoitujen velan muotojen haltijat tai a—d alakohdassa määritellyt laitokset;

e) muu kuin luonnollinen henkilö, mukaan luettuna yritykset ja yhtymät, joista ei ole muodostettu yhtiöitä edellyttäen, että toinen osapuoli on a—d alakohdassa määritelty laitos.

3. Jäsenvaltiot voivat jättää rahoitusvakuusjärjestelyt tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, jos yksi osapuolista on 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettu henkilö.

⁽¹⁾ EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/64/EY (EYVL L 290, 17.11.2000, s. 27).

⁽²⁾ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/64/EY.

⁽³⁾ EYVL L 360, 9.12.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/64/EY.

⁽⁴⁾ EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/108/EY (EYVL L 41, 13.2.2002, s. 35).

Jos jäsenvaltiot käyttävät tätä mahdollisuutta, niiden on ilmoitettava tästä komissiolle, joka ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

4. a) Annettavan rahoitusvakuuden on muodostuttava rahasta tai rahoitusvälineistä.

b) Jäsenvaltiot voivat jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle rahoitusvakuudet, jotka muodostuvat vakuuden antajan omista osakkeista, konsolidoiduista tilinpäätöksistä perustamissopimuksen nojalla 13 päivänä kesäkuuta 1983 annetussa seitsemännessä neuvoston direktiivissä 83/349/ETY⁽⁵⁾ tarkoitettujen sidosyritysten osakkeista ja sellaisten yritysten osakkeista, joiden ainoa tarkoitus on omistaa vakuuden antajan liiketoiminnalle olennaisia tuotantovälineitä tai omistaa kiinteää omaisuutta.

5. Tätä direktiiviä sovelletaan rahoitusvakuuteen sitten, kun se on annettu ja tämä voidaan todentaa kirjallisesti.

Rahoitusvakuuden antamisesta esitettävästä todisteesta on voitava tunnistaa, mitä rahoitusvakuutta todiste koskee. Tätä varten riittävä todiste on, että arvo-osuusvakuus on hyvitetty asiaan kuuluvalla tilillä tai se muodostaa hyvityserän vakuustilillä ja että rahavakuus on hyvitetty nimetyllä tilillä tai se muodostaa hyvityserän nimetyllä tilillä.

Direktiiviä sovelletaan rahoitusvakuusjärjestelyihin, jos järjestely voidaan todentaa kirjallisesti tai oikeudellisesti vastaavalla tavalla.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'rahoitusvakuusjärjestelyllä' omistusoikeuden siirtävää rahoitusvakuusjärjestelyä tai panttioikeuteen perustuvaa rahoitusvakuusjärjestelyä riippumatta siitä, koskevatko näitä pääsopimus tai yleiset sopimusehdot;

b) 'omistusoikeuden siirtävällä rahoitusvakuusjärjestelyllä' järjestelyä, mukaan luettuna takaisinostosopimukset, jossa vakuuden antaja siirtää rahoitusvakuuden täyden omistusoikeuden vakuuden saajalle varmistaakseen tai muutoin kattaakseen asiaankuuluvien rahoitusvelvoitteiden suorittamisen;

c) 'panttioikeuteen perustuvalla rahoitusvakuusjärjestelyllä' järjestelyä, jossa vakuuden antaja antaa rahoitusvakuuden pantin muodossa vakuuden saajalle tai tämän hyväksi ja jossa rahoitusvakuuden täysi omistusoikeus säilyy vakuuden antajalla, kun vakuusoikeus perustetaan;

⁽⁵⁾ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/65/EY (EYVL L 283, 27.10.2001, s. 28).

- d) 'rahalla' minkä tahansa valuutan määräiselle tilille maksettua rahaa tai vastaavanlaisia rahasaatavia, kuten rahamarkkinatalletuksia;
- e) 'rahoitusvälineillä' yhtiöiden osakkeita ja muita yhtiöiden osakkeita vastaavia arvopapereita ja joukkovelkakirjalainoja ja muita velkasitoumuksia, jos ne ovat siirtokelpoisia pääomamarkkinoilla, ja kaikkia muita arvopapereita, joilla tavallisesti käydään kauppaa ja jotka antavat oikeuden hankkia tällaisia osakkeita, joukkovelkakirjoja tai muita arvopapereita merkitsemällä, ostamalla tai vaihtamalla tai jotka edellyttävät rahamaksua, lukuun ottamatta maksuvälineitä, mukaan lukien yhteissijoitusyritysten osuuksia, rahamarkkinavälineitä ja edellä mainittuihin liittyviä saatavia tai oikeuksia;
- f) 'asiaankuuluvilla rahoitusvelvoitteilla' velvoitteita, joiden vakuutena on rahoitusvakuusjärjestely ja jotka edellyttävät rahasuoritusta ja/tai rahoitusvälineen toimittamista;

Asiaankuuluvat rahoitusvelvoitteet voivat muodostua kokonaan tai osittain seuraavista:

- i) nykyisistä tai tulevista, todellisista tai ehdollisista taikka mahdollisista velvoitteista, mukaan lukien pääsopimuksesta tai vastaavasta järjestelystä johtuvat velvoitteet;
- ii) muun henkilön kuin vakuuden antajan velvoitteista vakuuden saajaa kohtaan; tai
- iii) tiettyyn luokkaan tai lajiin kuuluvista, ajoittain syntyvistä velvoitteista.
- g) 'arvo-osuusvakuudella' rahoitusvakuusjärjestelyn nojalla annettua rahoitusvakuutta, joka muodostuu rahoitusvälineistä, joiden omistusoikeuden osoittaa välittäjän ylläpitämään tai hänen puolestaan ylläpidettyyn rekisteriin tai tiliin tehty merkintä;
- h) 'asiaan kuuluvalla tilillä' rahoitusvakuusjärjestelyyn kuuluvan arvo-osuusvakuuden yhteydessä rekisteriä tai tiliä, jota voi ylläpitää vakuuden saaja ja johon tehdään merkinnät, joilla kyseinen arvo-osuusvakuus annetaan vakuuden saajalle;
- i) 'vastaavalla vakuudella':
- i) rahan osalta saman määrän maksamista samassa valuutassa;
- ii) rahoitusvälineiden osalta saman liikkeeseenlaskijan tai velallisen rahoitusvälineitä, jotka kuuluvat samaan emissioon tai luokkaan ja joiden nimellismäärä, valuuttalaji ja kuvaus ovat samat, tai jos rahoitusvakuusjärjestely edellyttää muiden varojen siirtoa jonkin rahoitusvakuudeksi annettuihin rahoitusvälineisiin liittyvän tai niihin vaikuttavan tapahtuman jälkeen, näitä muita varoja;
- j) 'likvidaatiomenettelyllä' kokonaismenettelyä, johon kuuluu varojen realisoiminen ja tuoton jakaminen velkojille, osakkaille tai jäsenille ja joka edellyttää hallinto- tai oikeusviranomaisten osallistumista, mukaan lukien tilanteet, joissa

kokonaismenettely päätetään akordilla tai muulla vastaavalla toimella, riippumatta siitä, perustuuko se maksukyvyttömyyteen vai onko se vapaaehtoinen vai pakollinen;

- k) 'tervehdyttämistoimenpiteillä' toimenpiteitä, jotka edellyttävät hallinto- tai oikeusviranomaisten osallistumista ja joiden tarkoituksena on säilyttää tai palauttaa rahoitustilanne ja jotka vaikuttavat sivullisten jo olemassa oleviin oikeuksiin, mukaan lukien muun muassa toimenpiteet, jotka edellyttävät maksun tai täytäntöönpanotoimen lykkäämistä tai saatavien alentamista;
- l) 'täytäntöönpanoon oikeuttavalla tapahtumalla' eräännyttämistapahtumaa tai osapuolten välillä sovittua muuta samanlaista tapahtumaa, jonka tapahduttua vakuuden saajalla on rahoitusvakuusjärjestelyn tai lain nojalla oikeus muuttaa rahoitusvakuus rahaksi tai ottaa se omaisuudekseen tai sulkeutuvaa nettoutusta koskeva lauseke tulee sovellettavaksi;
- m) 'määräämis-oikeudella' vakuuden saajan oikeutta määrätä panttioikeuteen perustuvan rahoitusvakuusjärjestelyn nojalla annetusta rahoitusvakuudesta sen omistajana ja luovuttaa se panttioikeuteen perustuvan rahoitusvakuusjärjestelyn ehtojen mukaisesti;
- n) 'sulkeutuvaa nettoutusta koskevalla lausekkeella' rahoitusvakuusjärjestelyn tai sellaisen järjestelyn, johon rahoitusvakuusjärjestely kuuluu, säännöstä tai, jos tällaista ei ole, mitä tahansa lain säännöstä, jonka nojalla täytäntöönpanoon oikeuttavan tapahtuman tapahduttua joko nettoutus- tai kuittaustoimen avulla taikka muutoin:
- i) osapuolten velvoitteet eräännytetään heti ja ilmaistaan velvoitteena maksaa niiden arvioitua käypää arvoa vastaava määrä tai lakkautetaan ja korvataan velvoitteella maksaa sellainen määrä; ja/tai
- ii) selvitetään, mitä kumpikin osapuoli on velkaa toiselle tällaisten velvoitteiden nojalla, ja se osapuoli, joka on enemmän velkaa toiselle osapuolelle, maksaa erotusta vastaavan nettosumman.

2. Tässä direktiivissä olevat viittaukset "annettuun" rahoitusvakuuteen tai rahoitusvakuuden "antamiseen" viittaavat rahoitusvakuuden toimittamiseen, siirtämiseen, pitämiseen, rekisteröimiseen tai muuten sen osoittamiseen, että rahoitusvakuus on vakuuden saajan tai vakuuden saajan puolesta toimivan henkilön omistuksessa tai hallinnassa. Vakuuden antajan oikeus rahoitusvakuuden korvaamiseen toisella tai rahoitusvakuuden ylijäämän takaisin ottamiseen ei vaikuta siihen, että rahoitusvakuus on annettu vakuuden saajalle tässä direktiivissä mainitun mukaisesti.

3. Tässä direktiivissä olevat viittaukset "kirjalliseen" sisältävät sähköiset ja kaikilla muilla pysyvillä tavoilla tehdyt tallennukset.

3 artikla

Muodolliset vaatimukset

1. Jäsenvaltiot eivät saa edellyttää, että rahoitusvakuusjärjestelyn luominen, pätevyys, julkivarmistus, täytäntöönpanokelpoisuus ja todistekelpoisuus tai rahoitusvakuuden antaminen rahoitusvakuusjärjestelyn nojalla olisi riippuvainen minkään muodollisen toimen suorittamisesta.

2. Edellä 1 kohdan säännösten rajoittamatta tätä direktiiviä sovelletaan rahoitusvakuuteen vasta sitten, kun se on annettu ja antamisesta voidaan esittää kirjallinen todiste ja jos rahoitusvakuusjärjestelystä on esittää kirjallinen tai oikeudellisesti vastaava todiste.

4 artikla

Rahoitusvakuusjärjestelyjen täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että täytäntöönpanoon oikeuttavan tapahtuman toteutuessa vakuuden saajan on voitava realisoida seuraavin tavoin kaikki panttioikeuteen perustuvassa rahoitusvakuusjärjestelyssä ja sen ehtojen mukaisesti annetut rahoitusvakuudet:

- a) rahoitusvälineet myymällä tai omaksiottamalla ne ja kuittaamalla niiden arvo asiaankuuluvia rahoitusvelvoitteita vastaan tai käyttämällä se niiden suorittamiseen;
- b) raha kuittaamalla määrä asiaankuuluvia rahoitusvelvoitteita vastaan tai käyttämällä se niiden suorittamiseen.

2. Omaksiottaminen on mahdollista ainoastaan jos

- a) osapuolet ovat sopineet siitä panttioikeuteen perustuvassa rahoitusvakuusjärjestelyssä; ja
- b) osapuolet ovat sopineet panttioikeuteen perustuvassa rahoitusvakuusjärjestelyssä rahoitusvälineiden arvostamisesta.

3. Jäsenvaltioita, jotka eivät salli omaksiottamista 27 päivänä kesäkuuta 2002, ei velvoiteta tunnustamaan omaksiottamista.

Jos jäsenvaltiot käyttävät tätä vaihtoehtoa, niiden on ilmoitettava siitä komissiolle, joka puolestaan ilmoittaa siitä toisille jäsenvaltioille.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen rahoitusvakuuden realisointitavat eivät, ellei panttioikeuteen perustuvassa rahoitusvakuusjärjestelyssä sovituista ehdoista muuta johdu, edellytä, että:

- a) realisointiaikomuksesta on etukäteen ilmoitettu;
- b) tuomioistuin, viranomainen tai muu henkilö hyväksyy realisointiehtot;
- c) realisointi tapahtuu julkisella huutokaupalla tai muulla säädettyllä tavalla; tai

d) mikään lisäaika on kulunut.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahoitusvakuusjärjestely voi tulla voimaan ehtojensa mukaisesti vakuuden antajan tai vakuuden saajan koskevan likvidaatiomenettelyn tai koskevien tervehdyttämistoimenpiteiden aloittamisesta tai jatkamisesta riippumatta.

6. Tämä artikla sekä 5, 6 ja 7 artikla eivät rajoita sellaisen kansallisessa lainsäädännössä säädetyn vaatimuksen soveltamista, jonka mukaan rahoitusvakuuden realisointi tai arvostaminen ja asiaankuuluvien rahoitusvelvoitteiden laskeminen suoritetaan taloudellisesti järkevällä tavalla.

5 artikla

Rahoitusvakuuden määräämisoikeus panttioikeuteen perustuvissa rahoitusvakuusjärjestelyissä

1. Siltä varalta että ja siltä osin kuin panttioikeuteen perustuvan rahoitusvakuusjärjestelyn ehdoissa niin määrätään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuuden saajalla on oikeus käyttää määräämisoikeuttaan panttioikeuteen perustuvan rahoitusvakuusjärjestelyn nojalla annettuun rahoitusvakuuteen.

2. Jos vakuuden saaja käyttää määräämisoikeutta, hänelle syntyy velvoite siirtää vastaava vakuus alkuperäisen rahoitusvakuuden korvaamiseksi viimeistään panttioikeuteen perustuvan rahoitusvakuusjärjestelyn piiriin kuuluvien asiaankuuluvien rahoitusvelvoitteiden suorittamista koskevana eräpäivänä.

Vakuuden saajan on vaihtoehtoisesti asiaankuuluvien rahoitusvelvoitteiden suorittamisen eräpäivänä joko siirrettävä vastaava vakuus tai, jos ja kun panttioikeuteen perustuvan rahoitusvakuusjärjestelyn ehdoissa niin määrätään, kuitattava vastaavan vakuuden arvo asiaankuuluvia rahoitusvelvoitteita vastaan tai käyttämällä se niiden suorittamiseen.

3. Edellä 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa kuvatun velvoitteen mukaisesti siirrettyä vastaavaa vakuutta koskee sama panttioikeuteen perustuva rahoitusvakuussopimus kuin alkuperäistä rahoitusvakuutta, ja sitä käsitellään kuin se olisi annettu panttioikeuteen perustuvan rahoitusvakuusjärjestelyn nojalla samaan aikaan kuin alkuperäinen rahoitusvakuus annettiin ensimmäisen kerran.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuuden saajan rahoitusvakuuden käyttö tämän artiklan mukaisesti ei mitätöi panttioikeuteen perustuvan rahoitusvakuusjärjestelyn mukaisia vakuuden saajan oikeuksia vakuuden saajan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa kuvatun velvoitteen mukaisesti siirtämän rahoitusvakuuden osalta tai estä niiden toimeenpanoa.

5. Jos täytäntöönpanoon oikeuttava tapahtuma sattuu 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa kuvatun velvoitteen ollessa suorittamatta, velvoitetta voi koskea sulkeutuvaa nettoutusta koskeva ehto.

6 artikla

Omistusoikeuden siirtävän rahoitusvakuusjärjestelyn tunnustaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että omistusoikeuden siirtävä rahoitusvakuusjärjestely voi tulla voimaan ehtojensa mukaisesti.

2. Jos täytäntöönpanoon oikeuttava tapahtuma sattuu sellaiseen aikaan, jolloin vakuuden saaja ei ole vielä täyttänyt veloitetta siirtää vastaava vakuus rahoitusvakuusjärjestelyn mukaisesti, veloitetta voi koskea sulkeutuvaa nettoutusta koskeva ehto.

7 artikla

Sulkeutuvaa nettoutusta koskevien säännösten tunnustaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sulkeutuvaa nettoutusta koskeva lauseke voi tulla voimaan ehtojensa mukaisesti:

- a) riippumatta vakuuden antajaa tai vakuuden saajaa tai kumpaakin koskevan likvidaatiomenettelyn tai koskevien tervehdyttämistoimien aloittamisesta tai jatkumisesta; ja/tai
- b) riippumatta mahdollisesta oikeuksien tai oikeuksiin liittyvästä väitetystä siirrosta, ulosmittauksesta tai muusta valinnanrajoituksesta tai muusta luovuttamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sulkeutuvaa nettoutusta koskevan ehdon soveltamista ei koske mikään 4 artiklan 4 kohdassa mainituista vaatimuksista, elleivät osapuolet ole toisin sopineet.

8 artikla

Maksukyvyttömyyssäännöksiä, joita ei sovelleta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahoitusvakuusjärjestelyä ja rahoitusvakuuden antamista sellaisen järjestelyn mukaisesti ei voida julistaa mitättömäksi tai pätemättömäksi tai peräyttää ainoastaan sen perusteella, että rahoitusvakuusjärjestely on toteutunut tai että rahoitusvakuus on annettu:

- a) likvidaatiomenettelyn tai tervehdyttämistoimenpiteiden aloittamispäivänä, mutta ennen kyseistä aloittamista koskevaa määräästä tai päätöstä; tai
- b) tällaisen menettelyn tai tällaisten toimenpiteiden alkamista edeltävän säädetyin ja menettelyn tai toimenpiteiden alkamisajankohdan taikka ajankohdan, jolloin tällaisen menettelyn tai tällaisten toimenpiteiden kuluessa annetaan määräys tai tehdään päätös tai ryhdytään muuhun toimeen tai sattuu muu tapahtuma, mukaan määräytyvän ajanjakson aikana.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun rahoitusvakuusjärjestely tai asiaankuuluva rahoitusvelvoite on syntynyt tai rahoitusvakuus on annettu likvidaatiomenettelyn tai tervehdyt-

tämistoimenpiteiden alkamispäivänä mutta niiden aloittamisen jälkeen, se on oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoinen ja sivullisia sitova, jos vakuuden saaja voi todistaa, ettei hän ollut tietoinen eikä hänen olisi pitänyt olla tietoinen sellaisen menettelyn tai sellaisten toimenpiteiden aloittamisesta.

3. Jos rahoitusvakuusjärjestely sisältää:

- a) veloitteen antaa rahoitusvakuus tai lisärahoitusvakuus muutosten ottamiseksi huomioon rahoitusvakuuden arvossa tai asiaankuuluvien rahoitusvelvoitteiden määrässä, tai
- b) oikeuden ottaa takaisin rahoitusvakuus antamalla korvaukseksi tai vaihdossa asiallisesti samanarvoinen rahoitusvakuus,

jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahoitusvakuuden, lisärahoitusvakuuden tai korvaavan rahoitusvakuuden antamista tällaisen veloitteen tai oikeuden nojalla ei pidetä mitättömänä tai peräytettä tai julisteta pätemättömäksi ainoastaan sillä perusteella, että:

- i) sellaisen vakuuden antaminen on tehty likvidaatiomenettelyn tai tervehdyttämistoimenpiteiden aloittamispäivänä mutta ennen kyseistä aloittamista koskevaa määräästä tai päätöstä tai tällaisen menettelyn tai tällaisten toimenpiteiden alkamista edeltävän säädetyin ja likvidaatiomenettelyn tai tervehdyttämistoimenpiteiden alkamisajankohdan taikka ajankohdan, jolloin tällaisen menettelyn tai tällaisten toimenpiteiden kuluessa annetaan määräys tai tehdään päätös tai ryhdytään muuhun toimeen tai sattuu muu tapahtuma, mukaan määräytyvän ajanjakson aikana; ja/tai
- ii) asiaankuuluvat rahoitusvelvoitteet syntyivät ennen rahoitusvakuuden, lisärahoitusvakuuden tai korvaavan rahoitusvakuuden antamispäivää.

4. Tällä direktiivillä ei vaikuteta kansallisen maksukyvyttömyyslainsäädännön yleisiin sääntöihin sellaisten liiketoimien pätemättömäksi tekemisen osalta, jotka on tehty 1 kohdan b alakohdassa ja 3 kohdan i alakohdassa mainitun säädetyin ajanjakson aikana, sanotun kuitenkin vaikuttamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamiseen.

9 artikla

Lainvalinta

1. Kysymyksiin, jotka liittyvät 2 kohdassa tarkemmin mainittuihin asioihin arvo-osuusvakuuden osalta, sovelletaan sen maan lakia, jossa asiaan kuuluvaa tiliä ylläpidetään. Viitauksella jonkin maan lakiin tarkoitetaan sen kansallista oikeutta, eikä siinä oteta huomioon säännöstä, jonka nojalla olisi tukeuduttava toisen maan lakiin asianomaista kysymystä ratkaistaessa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut asiat ovat:

- a) arvo-osuusvakuuden oikeudellinen luonne ja esineoikeudelliset vaikutukset;

- b) arvo-osuusvakuutta koskevan rahoitusvakuusjärjestelyn julkivarmistusta koskevat vaatimukset ja arvo-osuusvakuuden antaminen tällaisen järjestelyn nojalla sekä yleisemmin, niiden edellytysten täyttäminen, jotka ovat tarpeen tällaisen järjestelyn ja vakuuden antamisen voimaantulolle sivullisiin nähden;
- c) syrjäyttääkö kilpaileva omistusoikeus tai muu oikeus henkilön omistusoikeuden tai muun oikeuden tällaiseen arvo-osuusvakuuteen vai syrjäytykö se tähän oikeuteen nähden taikka onko saanto tapahtunut vilpittömässä mielessä;
- d) arvo-osuusvakuuden realisoimisen edellytykset täytäntöönpanoon oikeuttavan tapahtuman jälkeen.

10 artikla

Komission kertomus

Komission on viimeistään 27 päivänä joulukuuta 2006 esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus tämän direktiivin ja erityisesti 1 artiklan 3 kohdan, 4 artiklan 3 kohdan ja 5 artiklan soveltamisesta sekä tarvittaessa ehdotuksia direktiivin tarkistamiseksi.

11 artikla

Täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan

ennen 27 päivää joulukuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

12 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

13 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 6 päivänä kesäkuuta 2002.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. M. BIRULÉS Y BERTRÁN

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 5 päivänä kesäkuuta 2002,

muun muassa Liettuasta peräisin olevan virtsa-aineen (urean) tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä tarjotun sitoumuksen hyväksymisestä

(2002/498/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 2238/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 ja 9 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa asiasta,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

- (1) Komissio otti asetuksella (EY) N:o 1497/2001⁽³⁾, jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus', käyttöön väliaikaisen polkumyynnitullin Bulgariasta, Kroatiaista, Libyasta, Liettuasta, Romaniasta, Ukrainasta, Valko-Venäjältä ja Virosta peräisin olevan virtsa-aineen (urean) tuonnissa ja hyväksyi samalla yhden bulgarialaisen vientiä harjoittavan tuottajan tarjoaman sitoumuksen.
- (2) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 92/2002⁽⁴⁾, jäljempänä lopullista tullia koskeva asetus, käyttöön lopulliset polkumyynnitullit Bulgariasta, Kroatiaista, Libyasta, Liettuasta, Romaniasta, Ukrainasta, Valko-Venäjältä ja Virosta peräisin olevan virtsa-aineen (urean) tuonnissa ja vapautti samalla yhden bulgarialaisen vientiä harjoittavan tuottajan kyseisistä tulleista, koska komissio oli hyväksynyt asianomaisen yrityksen tarjoaman sitoumuksen.
- (3) Liettuan ainut tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittava tuottaja, Joint Stock Company Achema, jäljempänä Achema, oli tutkimuksen aikana ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa tarjonnut sitoumusta, jota komissio ei kuitenkaan voinut hyväksyä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 237 kappaleessa eritellyistä syistä.

- (4) Sen jälkeen, kun osapuolille oli ilmoitettu niistä olennaisista seikoista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisten polkumyynnitullien käyttöönottoa, Achema toimitti komission yksiköille tarkistetun hintasitoumustarjouksen asetetussa määräajassa. Tätä tarjousta ei voitu hyväksyä, koska Achema myi myös muita lannoitteita yhteisöön. Tämän muun lannoitemyynnin vuoksi virtsa-aineen vähimmäishintojen noudattamista koskevaa sitoumusta olisi ollut helppo kiertää myymällä vastaavasti kyseisiä muita lannoitteita alemmilla hinnoilla.

- (5) Tämän jälkeen Achema esitti uuden, merkittävästi tarkistetun sitoumustarjouksen. Tarkistetun tarjouksen katsotaan sekä poistavan polkumyynnin vahingolliset vaikutukset että vähentävän merkittävästi sitä vaaraa, että toimenpidettä kierrettäisiin ristiinkompensoinnilla muiden tuotteiden kanssa, sillä virtsa-aineelle vahvistetun vähimmäishinnan lisäksi yritys tarjoutui noudattamaan tarkoin määritetty, hintatasoa muidenkin yhteisöön viemensä lannoitteiden osalta. Yritys lupautui myös noudattamaan sitoumusten tavanomaisia muita muotovaatimuksia ja ilmoitusvelvollisuuksia kaikkien yhteisöön viemensä lannoitteiden osalta.

- (6) Achema teki tämän lopullisen, hyväksyttävissä olevan hintasitoumustarjouksen ennen lopullisten päätelmien julkaisemista mutta kuitenkin niin myöhäisessä vaiheessa menettelyä, että sitoumuksen hyväksynnän sisällyttäminen lopullista tullia koskevaan asetukseen oli hallinnollisista syistä mahdotonta. Vaikka sitoumustarjous tehtiin perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa vahvistetun huomautusten esittämiseksi varatun määräajan jälkeen, se katsotaan poikkeuksellisesti voitavan hyväksyä erityisesti sillä perusteella, että yritys pyrki koko menettelyn ajan pääsemään sopimukseen sitoumuksesta, joka poistaisi toimenpiteiden kiertämisvaaraan ja vahingon korjaamiseen liittyvät komission epäilyt.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2.⁽³⁾ EYVL L 197, 21.7.2001, s. 4.⁽⁴⁾ EYVL L 17, 19.1.2002, s. 1.

- (7) Yhteisön tuotannonala, jolle ilmoitettiin tästä tarkistetuista tarjouksesta, oli edelleen sitä mieltä, että ottaen huomioon lannoitemarkkinoiden yleinen tilanne, jolle ovat ominaisia merkittävät hintavaihtelut, vähimmäishintaan perustuvat sitoumukset olisivat tehottomia ja heikentäisivät käyttöön otettujen polkumyynnitoimenpiteiden tehoa. Olisi huomattava, että vaikka virtsa-aineen markkinoilla onkin voitu todeta esiintyvän tiettyjä hintavaihteluita, ne eivät riitä tekemään sitoumuksista tehottomia. Tätä tukee myös se seikka, että lopullisiin tulleihin johtaneessa tutkimuksessa, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus', osallisena olleen bulgarialaisen vientiä harjoittavan tuottajan antama sitoumus on ollut voimassa jo useita kuukausia, eikä mikään viittaa siihen, että tämä sitoumus olisi ollut tehoton. Tästä syystä ei ole mitään syytä olettaa, että Acheman tarjoama sitoumus olisi tehoton.
- (8) Yhteisön tuotannonala katsoi myös, että sitoumusta ollaan hyväksymässä liian pian paljouden perusteella kannettavan lopullisen polkumyynnitullin käyttöönoton jälkeen. Lisäksi se väitti, että sitoumusta koskeva lopullinen ehdotus ei eronnut merkittävästi yrityksen aiemmin tekemästä, hylätystä tarjouksesta, jossa yritys tarjoutui noudattamaan markkinahintoja muiden yhteisöön viemensä lannoitteiden osalta.
- (9) Nämä väitteet oli hylättävä edellä johdanto-osan 5 ja 6 kappaleessa esitetyistä syistä.
- (10) Yhteisön tuotannonala väitti myös, että Achema valmistaa muita tuotteita, joita voitaisiin käyttää ristiinkompensoinnissa. Tältä osin olisi huomattava, että sitoumustarjouksessa on lauseke, jonka mukaan "yritys" eli Achema ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset eivät saa sopia minkään tyyppisestä hyvitysjärjestelystä etuyhteydettömien asiakkaidensa kanssa. Lisäksi ehdotetun muotoiseen sitoumukseen liittyvä ristiinkompensoinnin vaara on jo vähäinen.
- (11) Lopuksi yhteisön tuotannonala väitti, että sitoumuksen hyväksyminen tietyiltä viejiltä johtaisi sellaisten muiden alkuperäisessä tutkimuksessa osallisina olleiden viejien perusteettomaan syrjintään, joiden tarjoamaa sitoumusta ei ollut hyväksytty.
- (12) Tässä yhteydessä olisi huomattava, että kutakin sitoumustarjousta on tarkasteltava erikseen polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun asetuksen (EY) N:o 384/96 8 artiklassa vahvistettujen arviointiperusteiden mukaisesti.

Tarjotut sitoumukset voidaan näin ollen hyväksyä ainoastaan, jos ne poistavat vahingollisen polkumyynnin ja jos niitä voidaan valvoa asianmukaisesti. Nämä edellytykset täyttyivät Acheman ja bulgarialaisen yrityksen tapauksessa mutta eivät muiden sitoumuksia tarjonneiden yritysten osalta.

- (13) Tästä syystä yhteisön tuotannonalan esittämät väitteet eivät anna komissiolle aihetta muuttaa päätelmäänsä siitä, että Acheman tarjoama sitoumus poistaa polkumyynnin vahingolliset vaikutukset ja vähentää merkittävästi sitä vaaraa, että toimenpidettä kierrettäisiin ristiinkompensoinnilla muiden tuotteiden kanssa.

B. SITOUMUS

- (14) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että Acheman tarjoama sitoumus voidaan hyväksyä, koska se poistaa polkumyynnin vahingolliset vaikutukset. Lisäksi yritys sitoutui toimittamaan komissiolle määräajoin yksityiskohtaisia tietoja myynnistään, mikä mahdollistaa sitoumuksen tehokkaan valvonnan. Komissio on myös yrityksen antamien hintoja koskevien sitoumusten perusteella voinut päätellä, että sitoumuksen kiertämisen vaara on riittävän vähäinen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään sitoumus, jota liettualainen Joint Stock Company Achema (Taric-lisäkoodi A375) on tarjonnut asetuksen (EY) N:o 384/96 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti muun muassa Liettuasta peräisin olevan virtsa-aineen (urean) tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 5 päivänä kesäkuuta 2002.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 26 päivänä kesäkuuta 2002,

neuvoston direktiivin 2000/29/EY tietyistä säännöksistä säädettävien poikkeuksien sallimisesta Korean tasavallasta peräisin olevien *Chamaecyparis Spach*-, *Juniperus L.*- ja *Pinus L.*-sukujen luonnollisesti tai keinotekoisesti kääpiöityjen kasvien osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2002) 2251)

(2002/499/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artikla

ottaa huomioon kasvien tai kasvituotteiden haitallisten organismien yhteisöön kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseen liittyvistä toimenpiteistä 8 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/29/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2002/36/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 15 artiklan 1 kohdan,

Jäsenvaltioille annetaan lupa säätää poikkeuksia direktiivin 2000/29/EY 4 artiklan 1 kohdasta, joka koskee kyseisen direktiivin liitteessä III olevan A osan 1 kohdassa tarkoitettuja kieltoja, Korean tasavallasta peräisin olevien *Chamaecyparis Spach*-, *Juniperus L.*- ja *Pinus L.*-sukujen kasvien, hedelmiä ja siemeniä lukuun ottamatta, osalta.

ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan esittämän pyynnön,

Jotta näitä poikkeuksia voidaan soveltaa, *Chamaecyparis Spach*-, *Juniperus L.*- ja *Pinus L.*-sukujen kasvien, hedelmiä ja siemeniä lukuun ottamatta, on täytettävä niiden vaatimusten lisäksi, jotka vahvistetaan direktiivin 2000/29/EY liitteessä I, liitteessä II ja liitteessä IV olevan A osan I jakson 43 kohdassa, tämän päätöksen liitteessä vahvistetut edellytykset.

sekä katsoo seuraavaa:

2 artikla

(1) Direktiivin 2000/29/EY mukaisesti Euroopan ulkopuolisista maista peräisin olevia *Chamaecyparis Spach*-, *Juniperus L.*- ja *Pinus L.*-sukujen kasveja, hedelmiä ja siemeniä lukuun ottamatta, ei periaatteessa saa tuoda yhteisöön. Direktiivissä 2000/29/EY sallitaan kuitenkin poikkeukset tästä säännöstä edellyttäen, ettei haitallisten organismien kulkeutumisesta ole riskiä.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille ennen 1 päivää elokuuta 2005 tiedot ennen kyseistä päivämäärää tämän päätöksen mukaisesti tuoduista määristä ja yksityiskohtainen tekninen selvitys liitteessä olevassa 10 kohdassa tarkoitettuna karanteeniaikana näille kasveille tehdystä tarkastuksesta ja/tai tehdyistä testeistä.

(2) Komission elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston tekemän tarkastuskäynnin sekä komission ja Korean tasavallan välisen kirjeenvaihdon perusteella komissio on tullut siihen tulokseen, että käytettävissä olevien tietojen perusteella riskiä haitallisten organismien leviämisestä ei ole tuotaessa *Chamaecyparis Spach*-, *Juniperus L.*- ja *Pinus L.*-sukujen luonnollisesti tai keinotekoisesti kääpiöityjä kasveja edellyttäen, että erityisedellytyksiä noudatetaan.

Tuontijäsenvaltioita lukuun ottamatta kaikkien jäsenvaltioiden, joihin taimia tuodaan, on tuonnin jälkeen niin ikään toimitettava ennen 1 päivää elokuuta 2005 komissiolle ja muille jäsenvaltioille yksityiskohtainen tekninen selvitys liitteessä olevassa 10 kohdassa tarkoitettuna karanteeniaikana ennen kyseistä päivämäärää tuoduille kasveille tehdystä tarkastuksesta ja/tai tehdyistä testeistä.

3 artikla

(3) Poikkeus direktiivin 2000/29/EY tietyistä säännöksistä olisi tämän vuoksi sallittava rajoitetuksi ajaksi erityisedellytyksin.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikista tämän päätöksen mukaisesti niiden alueelle tuoduista lähetyksistä, joista myöhemmin todetaan, etteivät ne täytä tässä päätöksessä vahvistettuja edellytyksiä.

(4) Tämän päätöksen mukainen lupa peruutetaan, jos todetaan, etteivät erityisedellytykset riitä estämään haitallisten organismien kulkeutumista tai ettei kyseisiä edellytyksiä ole noudatettu.

4 artikla

(5) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvinsuojelukomitean lausunnon mukaiset,

Jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 artiklassa mainittuja poikkeuksia *Pinus*- ja *Chamaecyparis*-kasveihin, jotka tuodaan yhteisöön 1 päivän kesäkuuta 2004 ja 31 päivän joulukuuta 2005 välisenä aikana, ja *Juniperus*-kasveihin, jotka tuodaan yhteisöön 1 päivän marraskuuta 2004 ja 31 päivän maaliskuuta 2005 välisenä aikana.

⁽¹⁾ EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 116, 3.5.2002, s. 16.

5 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2002.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2002.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

Erityisedellytykset, joita sovelletaan Korean tasavallasta peräisin oleviin, tämän päätöksen 1 artiklassa säädetystä poikkeuksesta hyötyviin kasveihin

1. Kasvien on oltava *Chamaecyparis* Spach -suvun tai *Juniperus* L. -suvun luonnollisesti tai keinotekoisesti kääpiöityjä kasveja tai, jos kyseessä on *Pinus* L. -suku, joko yksinomaan *Pinus parviflora* Sieb. & Zucc. (*Pinus pentaphylla* Mayr) -lajin luonnollisesti tai keinotekoisesti kääpiöityjä kasveja tai kyseisen lajin jonkin muun *Pinus*-lajin kuin *Pinus parviflora* Sieb. & Zucc. -lajin perusrunkoon vartettuja oksia. Jälkimmäisessä tapauksessa perusrungossa ei saa olla versoja.
2. Kasvien kokonaismäärä ei saa ylittää määrää, josta tuontijäsenvaltio on päättänyt käytettävissä olevien karanteenimahdollisuuksien perusteella.
3. Ennen Euroopan yhteisöön vientiä kasvit on vähintään kahden peräkkäisen vuoden ajan täytynyt kasvattaa, säilyttää ja muotoilla virallisesti rekisteröidyillä taimitarhoilla, joihin sovelletaan virallista valvontajärjestelmää. Rekisteröityjen taimitarhojen vuotuinen luettelo on toimitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2004. Nämä luettelot toimitetaan välittömästi jäsenvaltioille. Niiden on sisällettävä kullakin taimitarhalla kasvatettujen sellaisten kasvien kokonaismäärä, joiden katsotaan olevan sopivia yhteisöön lähetettäväksi tässä päätöksessä vahvistetuin edellytyksin.
4. *Juniperus*-kasvien osalta sukujen *Chaenomeles* Lindl., *Crataegus* L., *Cydonia* Mill., *Juniperus* L., *Malus* Mill., *Photinia* Ldl. ja *Pyrus* L. kasvit, jotka on kasvatettu lähettämistä edeltäneiden kahden vuoden aikana edellä mainituilla luonnollisesti tai keinotekoisesti kääpiöityjä kasveja kasvattavilla taimitarhoilla ja niiden välittömässä läheisyydessä, on täytynyt tarkastaa virallisesti vähintään kuudesti vuodessa sopivin väliajoin mainittujen haitallisten organismien havaitsemiseksi. *Chamaecyparis*- ja *Pinus*-kasvien osalta sukujen *Chamaecyparis* Spach ja *Pinus* L. kasvit, jotka on kasvatettu edellä mainituilla, luonnollisesti tai keinotekoisesti kääpiöityjä kasveja kasvattavilla taimitarhoilla ja niiden välittömässä läheisyydessä, on täytynyt tarkastaa virallisesti vähintään kuudesti vuodessa sopivin väliajoin mainittujen haitallisten organismien havaitsemiseksi.

Mainitut haitalliset organismit ovat:

- a) *Juniperus*-kasvien osalta,
 - *Aschistonyx eppoi* Inouye,
 - *Gymnosporangium asiaticum* Miyabe ex Yamada ja *G. yamadae* Miyabe ex Yamada,
 - *Oligonychus perditus* Pritchard et Baker,
 - *Popillia japonica* Newman,
 - muut haitalliset organismit, joita ei tiedetä esiintyvän yhteisössä;
- b) *Chamaecyparis*-kasvien osalta,
 - *Popillia japonica* Newman,
 - muut haitalliset organismit, joita ei tiedetä esiintyvän yhteisössä;
- c) *Pinus*-kasvien osalta,
 - *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner & Buehrer) Nickle et al.,
 - *Cercoseptoria pini-densiflorae* (Hori & Nambu) Deighton,
 - *Coleosporium phellodendri* Komr.,
 - *Coleosporium asterum* (Dietel) Sydow,
 - *Coleosporium eupatorii* Arthur,
 - *Cronartium quercuum* (Berk.) Miyabe ex Shirai,
 - *Dendrolimus spectabilis* Butler,
 - *Monochamus* spp. (Euroopan ulkopuoliset),
 - *Popillia japonica* Newman,
 - *Thecodiplosis japonensis* Uchida & Inouye,
 - muut haitalliset organismit, joita ei tiedetä esiintyvän yhteisössä.

Nämä kasvit on todettava näissä tarkastuksissa vapaiksi edellä mainituista haitallisista organismeista. Näiden organismien saastuttamat kasvit on poistettava. Jäljelle jäävät kasvit on käsiteltävä tehokkaalla tavalla.

5. Edellä 4 kohdan mukaisesti tehdyissä tarkastuksissa havaituista 4 kohdassa täsmennetyistä haitallisista organismeista on pidettävä virallista kirjaa, ja tämä kirjanpito on toimitettava pyynnöstä komission käyttöön. Edellä 4 kohdassa täsmennettyjen haitallisten organismien havaitseminen johtaa 3 kohdan mukaisen aseman poistamiseen taimitarhalta. Komissiolle on ilmoitettava tästä välittömästi. Tällaisessa tapauksessa rekisteröinti voidaan uusista vasta seuraavana vuonna.
6. Yhteisöön tarkoitettut kasvit on vähintään 3 kohdassa tarkoitettuna ajanjaksona:
 - a) kasvatettava ruukuissa vähintään tämän ajanjakson ajan joko vähintään 50 cm maanpinnan yläpuolella olevilla hyllyillä tai lattialla, jonka läpi sukkulamadot eivät pääse ja joka pidetään puhtaana ja roskattomana,

- b) todettava 4 kohdassa tarkoitetuissa tarkastuksissa vapaaksi 4 kohdassa täsmennetyistä haitallisista organismeista, eikä niihin saa soveltaa 5 kohdassa täsmennettyjä toimenpiteitä;
- c) jos kasvit kuuluvat *Pinus* L. -sukuun ja jos ne on vartettu muihin *Pinus*-lajin perusrunkoihin kuin *Pinus parviflora* Sieb. & Zucc. -lajin perusrunkoihin, perusrunkojen on tultava lähteistä, jotka on virallisesti hyväksytty terveeksi aineistoksi;
- d) varustettava kasvikohtaisella tunnisteella, joka ilmoitetaan Korean tasavallan viralliselle kasvinsuojelujärjestölle ja joka mahdollistaa rekisteröidyn taimitarhan ja ruukkuun istutusvuoden yksilöimisen.
7. Korean tasavallan virallisen kasvinsuojelujärjestön on varmistettava kasvien tunnistettavuus niiden taimitarhasta siirrosta lähtien vientiin lastaamiseen saakka sinetöimällä kuljetusajoneuvot tai muulla vastaavalla tavalla.
8. Kasvien sekä kiinteän tai mukana tulevan kasvialustan (jäljempänä 'aineisto') mukana on oltava kasvin terveystodistus, joka on myönnetty Korean tasavallassa direktiivin 2000/29/EY 7 artiklan mukaisesti kyseisen direktiivin 6 artiklassa säädetyn, direktiivissä säädettyjä edellytyksiä ja erityisesti vapautta mainituista haitallisista organismeista sekä 1—7 kohdassa täsmennettyjä vaatimuksia koskevan tarkastuksen perusteella.
- Todistuksessa on mainittava:
- a) rekisteröidyn taimitarhan tai rekisteröityjen taimitarhojen nimi tai nimet;
- b) 6 kohdassa tarkoitetut merkinnät sikäli kun ne mahdollistavat rekisteröidyn taimitarhan ja ruukkuun istutusvuoden yksilöimisen;
- c) ennen lähetystä tehty viimeinen käsittely;
- d) kohdassa "Lisätietoja" maininta "Tämä lähetys täyttää päätöksessä 2002/499/EY vahvistetut vaatimukset".
9. Ennen jäsenvaltioon tuontia maahantuojan on annettava tiedot jokaisesta tuonnista riittävän ajoissa direktiivissä 2000/29/EY tarkoitetuille kyseisen jäsenvaltion vastuullisille virallisille elimille ja mainittava:
- a) aineiston tyyppi;
- b) määrä;
- c) ilmoitettu tuontipäivä;
- d) virallisesti hyväksytty paikka, jossa kasvit pidetään 10 kohdassa tarkoitettussa tuonnin jälkeisessä karanteenissa.
- Ennen tuontia maahantuojille on virallisesti ilmoitettava 1—12 kohdissa vahvistetuista edellytyksistä;
10. Ennen luovutusta aineisto on asetettava viralliseen tuonnin jälkeiseen karanteeniin, jonka pituuden on oltava *Pinus*- ja *Chamaecyparis*-kasvien osalta vähintään kolme aktiivista kasvukuukautta ja *Juniperus*-kasvien osalta ajanjakso, joka sisältää 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta kestävä aktiivisen kasvukauden, ja aineisto on todettava tänä karanteeniaikana vapaaksi mainituista haitallisista organismeista. Erityistä huomiota on kiinnitettävä 6 kohdan d alakohdassa tarkoitetun tunnisteiden säilymiseen jokaisessa kasvissa.
11. Edellä 10 kohdassa tarkoitetun tuonnin jälkeisen karanteenin / jälkeinen karanteeni:
- a) valvojina ovat asianomaisen jäsenvaltion vastuulliset viralliset elimet ja toteuttajana virallisesti hyväksytty ja koulutettu henkilökunta, jota direktiivin 2000/29/EY 21 artiklassa tarkoitetut asiantuntijat voivat avustaa kyseisessä direktiivissä säädetyn menettelyn mukaisesti;
- b) on toteutettava virallisesti hyväksytyllä paikalla, jossa on tarkoituksenmukaiset ja riittävät välineet haitallisten organismien pitämiseksi kurissa ja aineiston säilyttämiseksi siten, ettei riskiä haitallisten organismien leviämisestä ole;
- c) on toteutettava jokaiselle aineisto-osalle:
- i) tekemällä visuaalinen tarkastus lähetysten saapuessa ja säännöllisin väliajoin tämän jälkeen ottaen huomioon aineiston tyyppi ja sen kehitysaste karanteenin aikana haitallisten organismien tai niiden aiheuttamien oireiden varalta;
- ii) testaamalla tarkoituksenmukaisella tavalla kaikki visuaalisessa tarkastuksessa havaitut oireet tällaiset oireet aiheuttaneiden haitallisten organismien tunnistamiseksi.
12. Kaikki erät, joissa 10 kohdassa tarkoitetun tuonnin jälkeisen karanteenin aikana havaitaan aineistoa, joka ei ole vapaa mainituista haitallisista organismeista, on tuhottava välittömästi virallisessa valvonnassa.
13. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kyseisten haitallisten organismien saastuttamista lähetyksistä, joista on saatu varmuus 10 kohdassa tarkoitetun tuonnin jälkeisen karanteenin aikana. Tällaisissa tapauksissa asianomaiselta korealaiselta taimitarhalla on poistettava sen 3 kohdan mukainen asema. Komissio ilmoittaa tästä välittömästi Korealle.

14. Kaikki aineisto, joka on ollut tuontijäsenvaltiossa 10 kohdassa tarkoitettussa tuonnin jälkeisessä karanteenissa ja havaittu kyseisenä karanteeniaikana vapaaksi mainituista haitallisista organismeista ja joka on säilytetty tarkoituksenmukaisissa olosuhteissa, voidaan siirtää yhteisössä vasta sen jälkeen, kun direktiivin 2000/29/EY 10 artiklassa tarkoitettu kasvipassi on annettu mainitun direktiivin asiaa koskevien säännösten mukaisesti ja kiinnitetty aineistoon, sen pakkaukseen tai sitä kuljettaviin ajoneuvoihin.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettussa kasvipassissa on ilmoitettava alkuperämaa.

OIKAISUJA

Oikaistaan neuvoston direktiivi 2001/89/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, yhteisön toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 316, 1. joulukuuta 2001)

Sivulla 17, 17 artiklan 4 kohdan toinen alakohta:

korvataan: "ennen 1 päivää tammikuuta 2003, ja"

seuraavasti: "ennen 1 päivää toukokuuta 2003, ja"

Sivulla 21, 28 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta:

korvataan: "liitteessä VII olevassa A osassa"

seuraavasti: "liitteessä VIII olevassa A osassa"

korvataan: "1 päivästä heinäkuuta 2002, jollei ..."

seuraavasti: "1 päivästä marraskuuta 2002, jollei ..."

korvataan: "liitteessä VII olevassa B osassa"

seuraavasti: "liitteessä VIII olevassa B osassa"

Sivulla 21, 28 artiklan 1 kohdan viimeinen alakohta:

korvataan: "liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti."

seuraavasti: "liitteessä IX olevan vastaavuustaulukon mukaisesti."

Sivulla 21, 29 artikla:

— 2 kohdan toinen alakohta:

korvataan: "ennen 1 päivää lokakuuta 2002"

seuraavasti: "ennen 1 päivää helmikuuta 2003"

— 3 kohdan toinen alakohta:

korvataan: "ennen 1 päivää tammikuuta 2003"

seuraavasti: "ennen 1 päivää toukokuuta 2003"